

ARUNA

но 1952

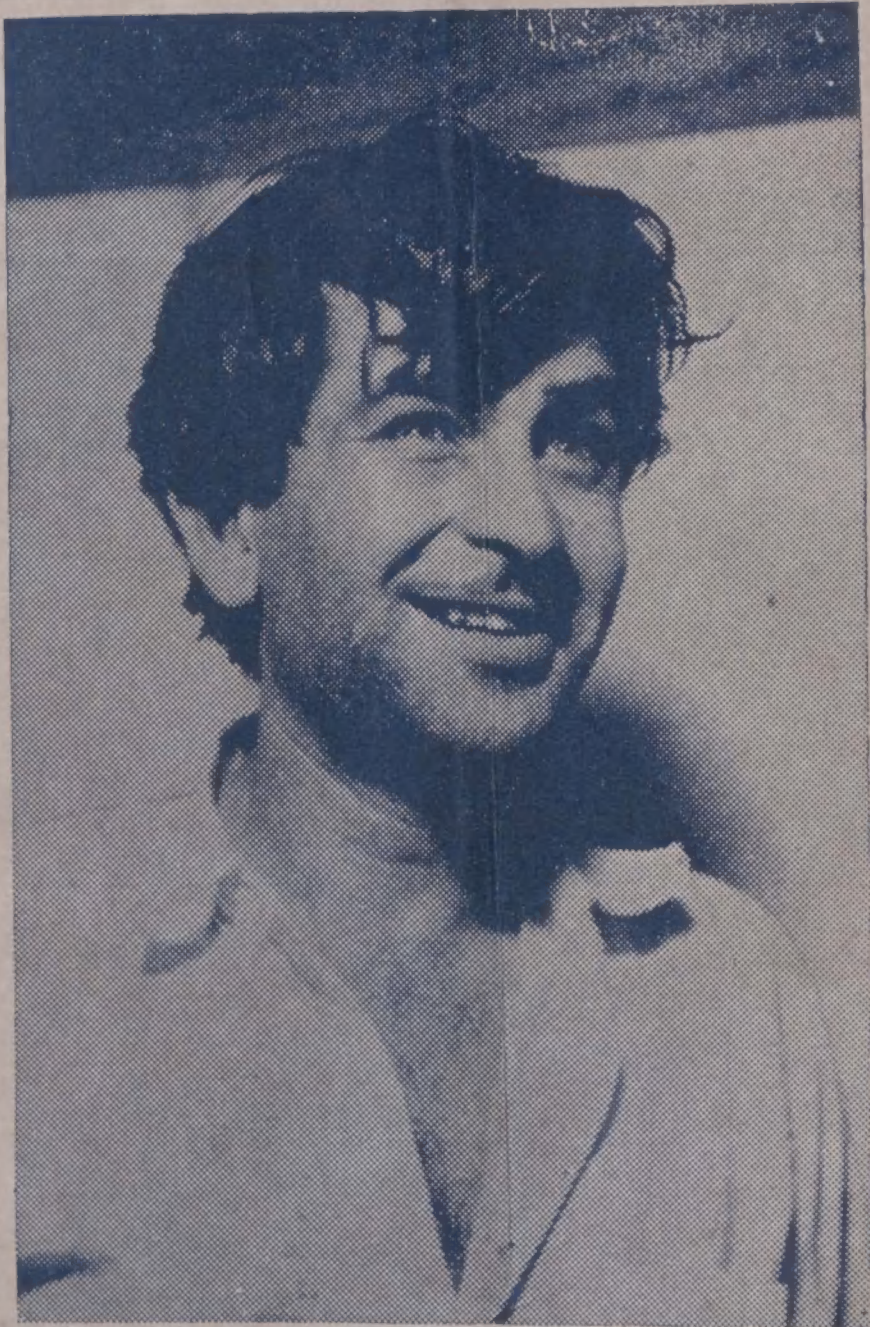
ARUNA

4.00.

★ സിനിമയെപ്പറ്റി സുപ്രസിദ്ധ സിനിമാതാരമായ ★

രാജ്കപൂരിന്റെ അഭിപ്രായം

“തന്റെ കലാധാരയെ പൂർണ്ണരൂപം നൽകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾ കലാകാരൻ പോലും വെറും ഒരു നടനോ നടിയോ മാത്രമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. തന്റെ കഴിവു മുഴുവനും പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു നിർമ്മാതാവും ഡയറക്ടറുമായേ പറ്റൂ. ഇതുവരെ അവർക്കു തന്റെ കഴിവു മുഴുവനും പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള യാതൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇന്ത്യയിലെ ഒരു കലാകാരന് അയാളുടെ പാരമ്പര്യത്തിലെ പഠിയോ വേക്കു വിധാനത്തെ പഠിയോ അഭിനയത്തെ പഠിയോ സംഭാഷണത്തെ പഠിയോയാതൊന്നും തന്നെ പറയാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിൽവരുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ മൂണ്ടി കാണിക്കുവാൻ അവൻ ഒട്ടുമുറിയും അങ്ങിനെ വല്ലതും ചെയ്തപ്പോൾ സകല ദിക്കിൽ നിന്നും എതിർപ്പായി. വേണ്ടാത്ത വക്കാരും മുഴുവനുമായി. ഇന്ത്യയിൽ അയാളുടെ ജോലി ഡയറക്ടർ പറയുന്നത് കമാൻ്റ് ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ അനുസരിച്ചേക്കുക. കലാകാരന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനുവികസിക്കുവാൻ യാതൊരു അവസരമോസപാ

രാജ്കപൂർ

തന്ത്രമാ ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നിപ്രകാരമാണ് അവരുടെ നിർമ്മാതാവും ഡയറക്ടറുമായ ശ്രീ രാജ്കപൂർ ഒരുമുഖ സംഭാഷണമേലേ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. താങ്കൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് അഭിനയത്തിൽ തന്നെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും ചെലുത്താതെ ഒരു നിർമ്മാതാവും ഡയറക്ടറുമായി തീർന്നത് എന്നു ചോദിച്ച അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്. രാജ് തുടന്ന് “അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു നടനോ നടിക്കോ വളരെയധികം പണം കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒരു അർദ്ധസംതൃപ്തി വരാത്തതും. അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ പണം ലഭിക്കുന്നതിനല്ല കലാപരമായ ആദാഹത്തിന് ഒരു ശ്രമനം ഉഭരിക്കുന്നതിനാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ അറുപതു തന്റെ കഴിവു മുഴുവനും പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു അവസരമെങ്കിലും അയാൾക്ക് ലഭിക്കുമല്ലോ. ഞാൻ പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കുക. ഞാൻ പണത്തിനുവേണ്ടിയല്ല നിർമ്മാതാവും ഡയറക്ടറുമായത്, ഒരു നടനെന്ന നിലയ്ക്ക്

ലി ഡയറക്ടർ പറയുന്നത് കമാൻ്റ് ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ അനുസരിച്ചേക്കുക. കലാകാരന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനുവികസിക്കുവാൻ യാതൊരു അവസരമോസപാ

എനിക്കു ഇതിൽ കൂടുതൽ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു നഷ്ടമുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്.”

(ശേഷം 3-ാം കവർ പേജിൽ)

പരിശുദ്ധമായ

കെ. കെ. മാർക്ക്
തേയില
ഉപയോഗിപ്പിൻ

TRADE MARK

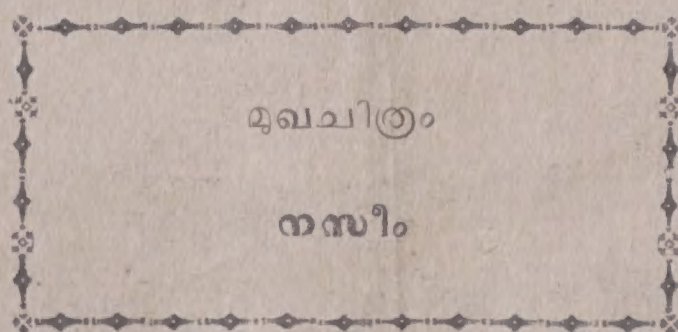

Regd: No. 139552

കെ. കെ. & കമ്പനി, തേയിലവ്യാപാരം, ചേട്ടയം.

വിഷയവിവരം

	പേജ്
1. ആഫ്രിക്കയിലെ ഖാമയും ചെങ്കുറിയും	3
2. അരുണ ബാലമണ്ഡലം	5
3. വഴിത്തലയുകൾ — കൊടുപ്പുന്ന	6
4. ബ്രഹ്മശ്രീ മാഞ്ചരി രാമയ്യരുടെ സന്ദേശം	8
5. ജോഫർസൻ	9
6. പ്രണയം അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരു വാക്കാണോ? ബർബറാ വരെക്കർ	11
7. ശശിയുടെ മാധവി (ചെറുകഥ) — ജി. എൻ. മേലന്നാട്ട്	14
8. കാപ്പിപ്പതിവ് (ഒരു ഗാർഹികവിനോദം) — പി. ഒ.	20
9. എച്ച്. ജി. വെൽസ് — റ്റി. മാണ്ടി	23
10. മിശ്രവിവാഹം — ഒരു കുടുംബത്തിലെ അനുഭവം — പൊതുനിരീക്ഷണം — ശ്രീമതി.....ഒറ്റപ്പാലം	26
11. അടുക്കളയിൽ	27
12. ആ സ്മരണ (ചെറുകഥ) ശ്രീദേവിവർമ്മ	28

എഡിറ്റർ മിസ്സിസ് എ. വി. കളത്തിൽ, മാന്ദേജിങ്ങ് എഡിറ്റർ വാഗീസ് കളത്തിൽ എം. എ.

പുസ്തകം 3.

മെയ് 1952

ലക്കം 3

ആഫ്രിക്കയിലെ ബാധയും പെട്ടെങ്കാരിയും.

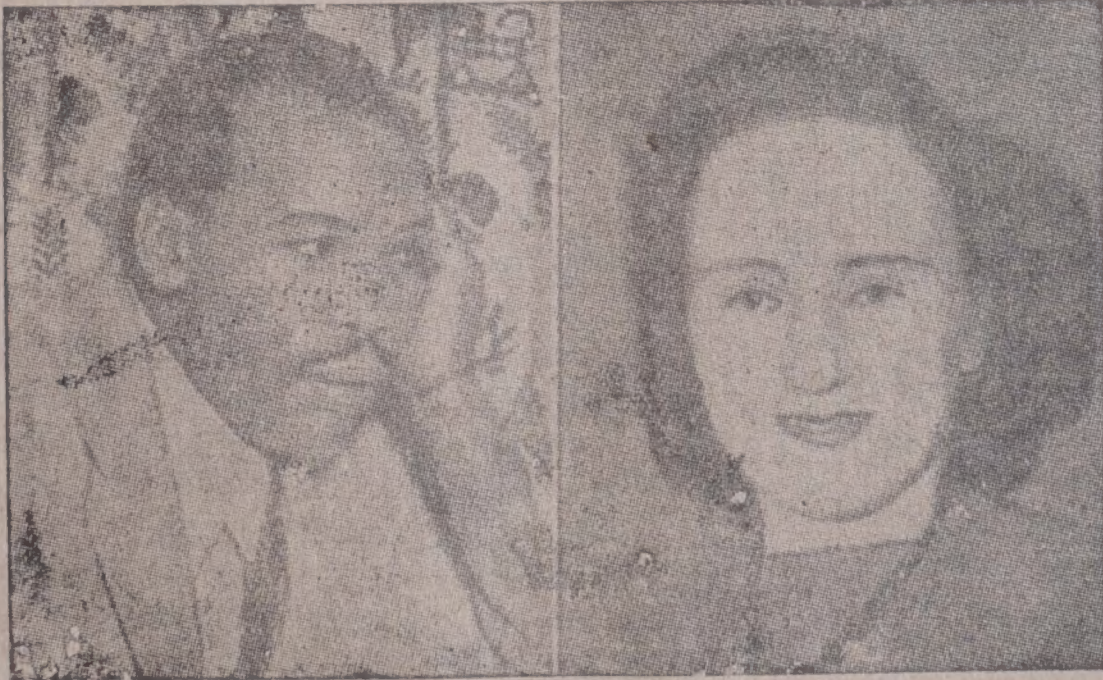
ആഫ്രിക്കയിലെ ബാധാഭാഗം ഓരോ എന്ന് വർഗ്ഗങ്ങളെ നാട്ടുവാഴിയായ സെറാട്സ്വാമിയെ തൽസ്ഥാനത്തുനിന്നുസ്ഥിരമായി നീക്കം ചെയ്യാൻ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതായി സാലിസ് ബറി

പ്രഭു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചാമ ഒട്ട പെട്ടെങ്കാരി സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തപ്പോൾ ഉൾപ്പെടിക്കുകയാണ്. പെട്ടെങ്കാരിയെ വിവാഹം ചെയ്തതിൽ “ചാമ ബാധാഭാഗം” വർഗ്ഗക്കാർക്ക് അതുപോലെയുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ ചാമ വീണ്ടും നാട്ടുവാഴിപദത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ സമാധാനഭാഗമുണ്ടാകുമെന്നുമാണു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായം. അതേസമയം ചാമയുടെ വർഗ്ഗങ്ങളെ അഭിപ്രായം പരിശോധിക്കുക. അവർ ആ പെട്ടെങ്കാരിയെ വളരെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ആഫ്രിക്കയിൽ

ചെന്ന അപസരത്തിലാണ് അവിടെ ഒരു മഴ പെയ്തത്. അതിനാൽ അവരെ “മഴാണി” എന്ന് ആഫ്രിക്കക്കാർ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ മിത്രവിവാഹത്തെ പറ്റി ചിലർ അഭിപ്രായപ്രകാരം

ഉള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ കട്ടികളെ അപകാശികളായി അംഗീകരിക്കാനും ആഫ്രിക്കൻ ഗോത്രക്കാർ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ബ്രിട്ടൻ ചാമയുടെ മേലുള്ള നിരോധനം

നീക്കാൻ തയ്യാറല്ല. അതേസമയം, ആഫ്രിക്കയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് അധീന പ്രദേശങ്ങളിലെ പ്രതിനിധികളുടെ ഒരു സമ്മേളനം ലണ്ടനിൽ വെച്ചു വിളിച്ചു കൂട്ടാൻ ബ്രിട്ടൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ആഫ്രിക്കൻ ഗോത്രവാർഗ്ഗപ്രതിനിധികൾ പ്രസ്തുത സ

വാഴിപദത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ സമാധാനഭാഗമുണ്ടാകുമെന്നുമാണു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായം. അതേസമയം ചാമയുടെ വർഗ്ഗങ്ങളെ അഭിപ്രായം പരിശോധിക്കുക. അവർ ആ പെട്ടെങ്കാരിയെ വളരെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ആഫ്രിക്കയിൽ

നമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഏല്പാവരും ചാമയെ അനുകൂലിക്കുന്നു. മറ്റൊരാളെ ചാമയുടെ സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് കാരുടെ പരിശ്രമം പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

ആഫ്രിക്കൻ ഗോത്രക്കാർ ചാമയെ സ്വീകരിക്കുവാനും, പെ

മ്മേളനത്തെ ബോധിപ്പിക്കുക ചെയ്തിരിക്കുയാണെങ്കിലും മറ്റൊരു സമ്മേളനം നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്. ആഫ്രിക്കയും ബ്രിട്ടനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ ബ്രിട്ടൻ ഒരു കടുത്ത അധ്വാനമാണ് ഇതുനിമിത്തം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(32-ാം വേളിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

യിരുന്നപ്പോൾ ഇവളെ ഏതൊരു
 വ്യസനിച്ചിട്ട് എനിക്ക് എത്ര
 പറ്റിപ്പോയി? ഇത്ര ദിവസമാ
 യ്ക്കു ഞാൻ ഇവളെ ഇങ്ങിനെ
 ചർച്ചിക്കുകയുണ്ടല്ലോ. ഇവളെ ഇ
 ങ്ങനെ നിന്ദിക്കുകയുണ്ടല്ലോ എ
 ന്നിക്ക് എന്താണ് സംഭവിച്ചത്?
 ഈ രത്നത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു അ
 വിദ്യയെ കിടക്കുന്ന ചിലക
 ങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ എത്രമാ
 ത്രം അറിയുകയുണ്ടു? ഇത്ര കാരണ
 ത്താലോ ഇവൾക്ക് ഇങ്ങിനെ
 ദീനം വികസിച്ചത്. എന്തൊരു
 ദുരിതമായ പ്രവൃത്തി! ഞാൻ ഇ
 ങ്ങനെ പെരുമാറ്റത്തിലായില്ലെ
 ങ്കിൽ ശാന്തിക്ക് സുഖപ്പെട്ടു ഇതി
 നെത്രയും മുമ്പുതന്നെ സുഖപ്പെ
 ള്ളതായിരുന്നു. രോഗഗ്രസ്തനായ ഇ
 വളെ തന്നെയെ വിട്ടു ഞാൻ ക്ഷ
 ന്ണികസുഖത്തിനായി അലഞ്ഞു ന
 ടുന്നു. ഇവൾ ഇങ്ങനെ ഭുവിച്ചു
 കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാനും അവ
 ലളിത ഭുവിച്ചിട്ട് വെറുതെ
 ണ്ടായിരുന്നു. ഇവളെ ഇങ്ങനെ
 തന്നെയെ വിട്ടു ഞാൻ സുഖപ്പെടു
 ന്നു അനുഭവിച്ചത് അന്നുതന്നെ
 യി ഇവൾ ഉപേക്ഷിക്കാത്തതി
 ന്നു കിടക്കയിൽ കിടന്നപ്പോൾ ഇതിനെ
 കുറിച്ച് ഏതൊരു അവലോകന
 മ് ചെയ്തില്ലേ. അതിനു വകര
 ത്താൽ ഏതൊരു വേദം എന്ന
 സൂചിപ്പിക്കുവാനും നന്തേക്കിപ്പി
 ക്കുവാനും വിചാരപ്പെട്ടുകൊണ്ടിര
 ന്നു. ഏന്റെ സുഖത്തെ മത്രം
 കാക്കുകയ്ക്ക് അതുകൊണ്ട് എന്തെ
 ന്നുവിചാരിച്ചത്? നവം, നിർ
 ബന്ധിച്ച്. ഞാനും ഇവളും ത
 മ്മിൽ സ്വർഗ്ഗവും ലോകവുമായി
 ട്ടുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഇതിൽനി
 ന്നു എനിക്ക് എന്താണ് മോചനം
 ലഭിക്കുക? ശാന്തി എന്നെ വിചാ
 രമഗ്നനായി കണ്ടിട്ടു ഇങ്ങനെ
 ചോദിച്ചു.

“അദ്ദേഹം എന്താണോ ഈ ജാതിന
വിചിത്രമെന്ന് നന്നായിരിക്കുന്നത്?”

അന്നം — ഒന്നാം ഇല.

ശാ—ഞാൻ ചിലതു പറയുവാ
നയിട്ടുണ്ട് അങ്ങനെ വീഴി
കൂടും.

ഞാൻ—എന്താണു ചുറ്റും.

ശാ—“ഞാൻ നീമിത്തം അ
 ഞ്ഞു ചുളയ്ക്കുകയുണ്ടാകട്ടെ. ഞാൻ
 അങ്ങയുടെ സുഖത്തിന് ഒരു വി
 ഘാതമായ്താണു തീർന്നതു്. ഭാ
 ഗ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ എന്റെ
 തലയിൽ എഴുതിയിട്ടില്ല. സ്വ
 പ്നത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോ
 കുന്നതുപോലെ എഴുതിയിരിക്കുന്നി
 ത്തോളം ഞാൻ അനുഭവിച്ചു. അ
 ന്നാൽ ഞാൻ അങ്ങയുടെ സുഖ
 ത്തിന് ഒരു നശകമായിത്തീ
 രുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങയ
 ളുടെ സുഖമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ഒരി
 ഞ്ഞുപോകുന്നവെന്നു് ഞ്ഞുട്ടു് എ
 ന്നിക്കു് അത്യാവശ്യം സഭയെക്കു
 രേണെന്നുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ അങ്ങ
 ളോടുകൂടി സുഖിക്കുവാൻ സ്വ
 രന്ത —”

എനിക്കു് ഇന്റീമേറ്റും കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അസ്ഥിമയമായ ട്യൂബ് ഉണ്ടെന്നു വെണ്ടു. "ശാന്തി, നീ എന്നോട് വെറുക്കരുത്. നീന്നെ കൂട്ടാതെ എനിക്കുവെറുപ്പുണ്ടായിട്ടു് വെറുപ്പുണ്ടെന്നു് കേൾക്കുകയില്ല. ദയവു ചെയ്യൂ...."

ശ:ന്തി... അ ഭാഷ്യ കൈ
ണ്ടു്) നാഥ, ഇപ്പോൾ പഴയ
കം പറയുവാനുള്ള സമയമല്ല
അങ്ങു് ഈ കവതഭാവങ്ങൾ
കെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ പറയുന്ന
തു കേൾക്കൂ.

ഞാൻ— (ഒട്ടനവധതത്തിൽ)
ശാന്തി, ഞാൻ അധമനാണ്.
നീയെന്നാണ്. ഒരു മണിക്കൂറു മുൻപു
വരേക്കു കൂടി ഞാൻ ഒരു കൂവട
വേഷംകാരനായിരുന്നു.

ഉൾപ്പെടുന്ന സാക്ഷിയായി ഇ
 ഏറ്റവും കൂടുതൽ എണ്ണം കൂടി

ഞെ ജീവിതത്തിൽക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്താപവും ലജ്ജയും തോന്നുന്നുണ്ട്. ഞാൻ മുമ്പു ചെയ്തതിനെയും യശ്വിത്തുമായി എന്റെ ജീവനും പോലും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തയ്യാറാണ്. ഞാൻ അന്ധനായിരുന്നു. ഞാൻ എന്താണു ചെയ്തിരുന്നത് എന്നുതന്നെ ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നിന്നോടു ഞാൻ ഇങ്ങനെ പെരുമാറുവാൻ എന്തായിരുന്നു കാരണം എന്നുതന്നെ എനിക്ക് അറിയില്ല." ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും എന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും അശ്രുക്കൾ ധാരാളമായി ഒഴുകുവാൻ തുടങ്ങി. ഗൽഗട്ടത്താൽ കണ്ണും തുറന്നിട്ടു. ശാന്തിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ ധാരാളമായി ഒഴുകിത്തുടങ്ങി. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശാന്തി പറഞ്ഞു.

[illegible]

ശാ... (ഭർത്തൃനിശ്ചിതമായിട്ടു കൂടി) അങ്ങനെയൊരു വാക്കുകൾ എന്നെ മരണഭീതയാക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ എന്നിങ്ങ് അത്യാഗ്രഹം തോന്നുന്നു. ഇതുവരെ ഞാൻ

അരുൺ ബാലമണ്ഡലം

ബാലമണ്ഡലങ്ങളുടെ സാഹിത്യവരിശ്രമങ്ങളെയും സംഘടനാപ്രവർത്തനങ്ങളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി രൂപവൽക്കരിച്ചതായിട്ടുള്ള ഒരു പംക്തിയാണ് അരുണയിലെ ബാലമണ്ഡലം. 1950-ൽ അരുണയുടെ ജനനം മുതൽ ഈ പംക്തി നജീവമായിരുന്നു.

ബാലമണ്ഡലത്തിലെ മെമ്പർമാർ

അരുണയുടെ വരികൾക്കായി ചേർന്നിട്ടുള്ളവരും, പതിനെട്ടു വർഷമായി

മരിക്കുവാൻ പ്രസന്നതയോടെയും രാജ്യമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അങ്ങയുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാൻ പറ്റാത്തതാണ് അത് ദുഃഖമായിരുന്നു. ഒരു ദുഃഖമാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. നാമ, ഈ അന്ത്യ സമയം ഈ ഒരു ദുഃഖകരമാക്കിത്തീർക്കരുതെ "ഞാൻ നന്നെ വെറുക്കുന്നു എന്നു രണ്ടെ എന്നോടു പറയുക. അങ്ങു മുമ്പത്തേപ്പോലെതന്നെ ഉദാസീനരായിരുക. എന്റെ മരണത്തിൽ അങ്ങയ്ക്കു സുഖമാണെന്ന് സന്തോഷമാണ് എന്ന് എന്ന് വിചാസിച്ചിട്ടു. എന്നാൽ ഞാൻ അങ്ങനെയൊരു ദുഃഖവും കൂടാതെ മരിച്ചുകൊള്ളാം." ഞാൻ ബോധശൂന്യനായി അപ്പോഴത്തെ മാറിടലപ്പം മാഞ്ഞു....

അതിനേക്കുറിച്ച് ഉണർന്നപ്പോഴേക്കും മരണമാകുന്ന ആകരണയവനിക അവളെ എന്നെന്നേക്കുമായി എന്നെങ്കിലും മറച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അ സ മരണം, പർമ്മദേവിയായ അസ്തമയ, എന്നെ വെട്ടിമാറ്റിയില്ല.

ൽ കവിനാത്തവരുമായ എല്ലാവർക്കും ബാലമണ്ഡലത്തിലെ അംഗങ്ങളായിത്തീർന്നുവന്നതാണ്. അപ്രകാരം അംഗങ്ങളായിത്തീർന്നവരുടെ പേരുകൾ സമാഹരണപോലെ കരേണ്ട അരുണയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഏതു

നസിവശിയായി മാസികവരുത്തുന്ന അംഗങ്ങളുടെ പേരു രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെങ്കിൽ, ഏജൻസിന്റെ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റും കൂടി അയച്ചുതരേണ്ടതാണ്. അംഗങ്ങളാകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ താഴെക്കാണുന്ന ഫോറം പൂരിപ്പിച്ച് അയയ്ക്കണം.

കൊച്ചുതൻ

അരുൺ ബാലമണ്ഡലം

അപേക്ഷാഫോറം

- 0 -

പ്രിയപ്പെട്ട കൊച്ചേട്ട,

അരുൺ ബാലമണ്ഡലത്തിലെ അംഗമായി ഏന്റെ പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

പേര്.....
 വിലാസം.....
 വാർഷികം.....

(ഒപ്പ്)

ബാലമണ്ഡലം അംഗങ്ങളായി ചേർന്നവരുടെ പേരുവിവരം

1. വിജയകുമാരി ശ്രീധർ കോട്ട്.	9. വി.വി.ശ്രീകുമാരൻ വാഴയൂർ.
കല്ലാടി.	10. വി. വിമല കോട്ടി.
2. കുമാരി കെ. ലീല കല്ലായി.	കോട്ട്.
3. കുമാരി വി. രാജലക്ഷ്മി കല്ലായി.	10. കെ. രാമചന്ദ്രൻ നെല്ലായി.
4. വി.പ്രഭാകരൻ കല്ലായി.	12. ഇ.ടി. സുലോചന പുതിയറ.
5. കുമാരി സി.കെ.പ്രേമലത തിരുവനന്തപുരം.	13. വി. കെ. ബാലൻ പുതിയറ.
6. ജയരാജ് വിലാസം കോട്ടി.	14. കെ.രാമദാസ് പുതിയറ.
7. കുമാരി കെ. അമൃതവല്ലി കോട്ടി.	15. ഇ.ടി. രാധാബായി പുതിയറ.
8. വി.എൻ.ദാസ് കോട്ടി	

സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ ശ്രീ പി. ഒ. എബ്രഹാം കൈരളിക്കു സമർപ്പിച്ച ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥമാണു വഴിത്തണലുകൾ. ശ്രീ കൊടുപ്പനയ്ക്ക് അതിനെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളത് എന്താണെന്നു നോക്കുക.

“വഴിത്തണലുകൾ”

ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന രീതി മുതലേ ഗ്രന്ഥകാരനെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറയുക ഒരാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കാരണം എന്താണെന്നു? ഇതു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ നിന്നെല്ലാം തികച്ചും വ്യത്യസ്തവും, അതിനുള്ള സവിശേഷതകളെയൊക്കെ തിരിച്ചും, വകയും, പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകാരനുണ്ട്. ഈ “രീതിവകുപ്പുകൾ” ബഹിഷ്കരണമോ മറ്റോ ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. സർവ്വതോമുഖമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ കൈവരുന്നവയാണ്. അപ്പോൾ, സുപ്രസിദ്ധമാകുന്ന പ്രത്യേകത മറ്റൊരശ്രോഭിയാവുന്നതോടൊപ്പം വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ “അമ്മമൂലം”ത്തെവിടെ സമരമാക്കുവാനും പര്യാപ്തമാകുന്നു.

ഈ ഗുണവൈശിഷ്ട്യം മലയാളത്തിൽ, സൂത്രീയമായിട്ടു പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിലും ദൃശ്യമാവാത്തൊന്നാണെന്നും. ലഘുതമങ്ങളും, ഭാവസ്ഥിരതയില്ലാത്തവിധം ചടുലചടുലങ്ങളുമായ പ്രതിഭാസങ്ങളെ അനുധാവനം ചെയ്ത്, “അമ്മമൂലം”ത്തെ ശുന്യതയിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിട്ടുവെന്നാണ് ഇന്നത്തെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ പലരും.

പരസ്യമായ ശ്രീ ഇ. വി. കൃഷ്ണചിട്ടയും ശ്രീ പി. ഒ. യും.

“വഴിത്തണലുകൾ” എന്ന കഥാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാ

ത്തിന്റെ നാമശാഖാഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞായ അബസ്ഥാദേവങ്ങളുടെ കേന്ദ്രീകരണം അന്തർദ്ദേശീയത എന്ന പരമാർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോൾ, “വഴിത്തണലുകൾ” കളുടെ രചയിതാവിനു ലഭിക്കാവുന്ന പ്രശസ്തതയ്ക്കുവിരുത്താലും തന്നെ വിസതരവും വിവിധവും അത്ര. ഒരു അച്ചുതന്ത്രശാസ്ത്രം, ഒരു വേദത്തിൽ കഞ്ഞിമാമൻ നായർക്കു, മാത്രമേ ഈ സാഹിത്യധർമ്മത്തിന്നു അധിപനായി കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.

ജീവിതത്തിന് അതിന്റേതായ സൗന്ദര്യവും, പൈതൃകപുഷ്പമുണ്ട്. ഒരു വേദം, വൈരൂപ്യം തന്നെ സൗന്ദര്യമേഖലയിലേക്കും ജീവിതത്തിൽ. എല്ലാവർക്കും ഉൾക്കൊണ്ടും ഒന്നിനേയും ഉൾക്കൊള്ളാതെയും, നിസ്സംഗവും സസംഗവും ആയി വർത്തിക്കുന്ന ജീവിതം അങ്ങനെയുള്ളതാണ്. അവിടെ “ആധയ”നായ മനുഷ്യൻ കേവലം സ്ഫുലിംഗം മാത്രം. ഈ ദൃശ്യമായ സൂക്ഷ്മ കൃഷ്ട വിക്ഷണഗതിയുള്ളതാണു സാഹിത്യകാരന് അംഗീകൃതവിഷയത്തിൽ ജീവിതതത്വത്തിന്റേതായ ബീജങ്ങളെ ആവാപം ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ വയ്യ. ഈ ബീജവാപകർമ്മം മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തി

വും, മറ്റൊന്നിലും മിതേ “അമ്മമൂലം”ത്തെ അഭരിക്കുന്നതായ

കൊടുപ്പുന്ന

വിക്ഷണവിമക്ഷനാണ്. “അമ്മമൂലം” എന്ന വാക്കിൽ ജീവിത

ഗതവും, സമയ്കിഗതവുമായ സ്കൂളുകൾക്കു മുമ്പാകെ ഉന്മേഷം നൽകുമെന്നുള്ളതു് അവിതർക്കിതമാണു്. ഇന്നത്തെ ഗ്രാമകാരന്മാരിൽ പലർക്കും മൗലികമായ തത്വമോ, അംഗീകൃതമായ സിദ്ധാന്തമോ, ഒന്നുതന്നെ ഇല്ല. അത്രയ്ക്കു് അവർ ജീവിതത്തിൽനിന്നും, മനുഷ്യനിൽനിന്നും, അകന്നുപോകുന്നുമുണ്ടു്.

“ചഴിത്തണലുകൾ” എന്ന നാമനിഷ്കൃതം കൊണ്ടുതന്നെ, അതിന്റെ രചയിതാവിനു തത്വപരീക്ഷിതമായ ജീവിതകാര്യകാര്യങ്ങളെന്നു നിരയാസം മനസ്സിലാക്കാം. അതിനാൽ, അവകാശപ്പെടാവുന്നതു് ഇതരസാഹിത്യകാരന്മാർക്കു ഭർദ്ദമുമാകും ഭൂഷ്ഠപ്രാപ്തമായ ഒരു സഗ്ഗതമെന്നു്. അതു മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഭിമാനമല്ലയോ!

“ചഴിത്തണലുകൾ” കഥാപാത്രസമൂഹങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണു്. കഥയുടെ ചമൽക്കാരവും ഉപന്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും ഉള്ളതിനാലാണു് കഥാപാത്രസമൂഹങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞു്. രസികനും, ചിന്തിക്കുന്നോ: ഉള്ള സാധ്യത ഓരോന്നിൽനിന്നും ലഭിക്കാവുന്നതുകൊണ്ടു് ആ പേരു ചുരുക്കയോജിക്കുമെന്നാണെന്നു് വിശ്വാസം. സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ ഇപ്രകാരമൊരു ശ്രവണമുണ്ടു്. ലക്ഷലക്ഷം ശ്ലോകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആ “കഥാസര” വിശ്വസാഹിത്യസമ്മാനന്ത നേടിയിട്ടുള്ളവയുമാണു്. ലോകകഥകളുടെ ഉൽപ്പത്തിയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചു ചെന്നിട്ടുള്ളവർ സംസ്കൃതത്തിലെ കഥാപാത്രസമൂഹങ്ങളുൾക്കൊണ്ടു് വായിക്കുണ്ടിട്ടില്ല. “ഹിതോപദേശം നരനാഥകൾ” എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കഥാപാത്രസമൂഹം നമുക്കു സുപരിചിതങ്ങളാണു്.

അവയോകളെ, അക്രമത്തിൽ ഏറ്റവും ലഘുരൂപങ്ങളാണു്. നോമദേവകവി കല്പിതങ്ങളായ ആ കഥകളോടു മാത്രമേ “ചഴിത്തണലുകൾ”കളിലെ കഥകൾക്കു സാമ്യമുള്ളു. എന്നാൽ, നോമദേവന്റെ കൽപനകൾ പലപ്പോഴും അസംഭവങ്ങളാകുമ്പോൾ ചഴിത്തണലുകളുടെ രചയിതാവിന്റെ കൽപനകൾ സംഭവസമീകരണങ്ങളെ അർത്ഥവും അതിലധികുന്നില്ല. ഈ ധർമ്മമാണു് സാഹിത്യത്തെ സാഹിത്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്.

“എന്റെ താക്കോൽ കണ്ടോ?” “നീങ്ങണം ചേർന്നുനോട്ടു്,” “സ്ഥിരതയോ, അസ്ഥിരതയോ” “എന്തു കലയാളം മരി” “ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ” അഭിമാന കഥാപാത്രങ്ങൾ, മേൽപറഞ്ഞ ധർമ്മചര്യകളെക്കൊണ്ടു് അന്യന്മാരോടും മനോരമങ്ങളുമായിട്ടുണ്ടു്. അവയിലൂടെ അനുഭാവകൻ അറിയാതെ മറ്റൊരു നിർവൃതിമണ്ഡലത്തിലേക്കു് ഉയരുന്നെന്നുള്ളതു നിർവിവാദമാണു്.

“കല കലയാകുന്നതു്, അതു കല അല്ലെന്നു തോന്നുവാണു്” എന്ന ഗർഭിതാർത്ഥമായ നിർവചനത്തെ പ്രമാണപ്പെടുത്തുന്നവർക്കും, ഉപരിനിർദ്ദിഷ്ടമായ കഥകൾ അങ്ങനെയൊരു കലാസുന്ദരങ്ങളാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടും. ആ കഥകൾ വായിക്കുന്നവർക്കു വായിക്കുകയാണെന്നു തോന്നൽ ഉണ്ടാവാതെ മുദാവാട്ടു പോവാൻ കഴിയും. കലാപരമായ ഈ കൈമിട്ടുകു, വൈകും മുഹമ്മദു് ബഷീറിനുണ്ടു്, ബഷീറിനേയുള്ളു.

രസവിചാരണയിൽ “ചഴിത്തണലുകൾ”കളിലെ കഥകൾ പ്രായേണ ലഘുചാസ്യത്തെ ആവഹിക്കുന്നവയാണു്. ഗ്രാമകാരന്റെ നിസ്തർക്കമായ നർമ്മബാധം അർത്ഥവിടെ ആചിത്രത്തോടൊപ്പം കഥാകഥനസന്ധികളിൽ, രസഭൂമിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. ആ രസത്തിനു ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളുകളിലോളം ചെന്നു് ഇറവിറവി വീഴുവാൻ തക്കതുടിച്ചുപറന്നുവു് ഉണ്ടു്.

രചനയുടെ “ശിൽപ”ത്തെപ്പ

THE COMMERCIAL RICE MILL, KOKKALAI-TRICHUR

കോക്കലായിൽ റൈസ് മിൽ - തൃശൂർ

Phone: 102 Tel: CIARYEM

സുഖ നിദ്ര.

ആരോഗ്യത്തിന്നു പ്രധാനം സുഖനിദ്രയാണു്. കലപ്പില്ലാത്ത ആടുമാക്കു് നല്ലെണ്ണ ഉപയോഗിപ്പിൻ പ്രതിബിന്ദിത ഉപ്പുനാഥ, കാച്ചിപ്പപ്പക്കാര. കിത്തിപെട്ട കന്നുകാലി ആഹാരം ഇവ മില്ലിലും മില്ലുകാർ ഏല്പടുത്തിയ കച്ചവടക്കാർ പക്കലും അഞ്ചുവിളക്കിനടുത്ത് ഞങ്ങളുടെ ഡെപോയിലും മൊത്തമായും ചില്ലറയായും കിട്ടുന്നതാണു്. ട്രെയിഡ് മാക്സ് നോക്കി വാങ്ങുവിൻ.

ബ്രഹ്മശ്രീ മഞ്ചേരി രാമയ്യരുടെ സന്ദേശം

(ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനെന്ന നിലയിലും, മികച്ച ഒരു ഭാഷകനെന്ന നിലയിലും, ജാതിവ്യത്യാസത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ അനേക വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു തന്നെ സാമൂഹ്യരംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഒരു ധീരഭടനെന്ന നിലയിലും, ആനിബെസൻറിന്റെ ആത്മപിറ്റാ സംഘത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖനായവനെന്ന നിലയിലും അവിദഗ്ദ്ധന്മാർ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ച ബ്രഹ്മശ്രീ. മഞ്ചേരി രാമയ്യർ അരുണയ്ക്കു വിജയ മാശംസിച്ചുകൊണ്ട് അയച്ച സന്ദേശമാണ് ഇവിടെ ചർച്ചയ്ക്കുന്നത്. വത്രാധിപർ.)

പ്രിയപ്പെട്ട "അരുണ"യ്ക്ക്,
കേരളത്തിലെ സ്രീജനങ്ങളുടെ വേണ്ടതുപോലെപ്പോലുള്ള വളർച്ചയെ ലക്ഷ്യം ചെയ്യുകയാണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന 'അരുണ' മാസിക ഉള്ളടക്കംകൊണ്ടും സംപ്രദായം കൊണ്ടും മെച്ചപ്പെട്ടതാണെന്നു വരുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. ശാർവ്വദീപ്തിവിർഭാവത്തെ സുഗമമാക്കു

നുള്ള ശാസ്ത്രീയമാർഗ്ഗങ്ങൾ അരുണ അപ്പാരപ്പാർ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. വനിതകൾക്കു വിശേഷിച്ചും മലയാളികൾക്കു പൊതുവിലും പ്രയോജനകരമായ ഈ മാസികയ്ക്ക് വിജയമാശംസിക്കുന്നു.

മഞ്ചേരി രാമയ്യർ (കപ്പ്).

റാറിനോടുകൂടി, ശാസ്ത്രീയമായ സന്ധികൾ അയത്നലളിതമാകുംവണ്ണം സാധിച്ചിരിക്കുകയാൽ പൂർണ്ണവും, ഉപദ്രവവും അണുനന്നാകുന്നതാണ്. അരംഭം, ആരോഹണം, അപസാനം, ഈ മൂന്നുഘട്ടങ്ങൾ വഴിത്തന്നെല്ലെങ്കിലും എല്ലാ കഥകളിലും "സാധാരണ"നാട്യനൃത്തത്തിനടിയിലുണ്ട്. ഇങ്ങനെ എല്ലാപ്രകാരത്തിലും നമുക്കു കിട്ടിയ "വഴിത്തന്നെല്ലെങ്കിൽ" മലയാളസാഹിത്യഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ മുതൽപ്പിടിപ്പാർന്നൊരു "രത്ന"മാണ്.

ഇന്നത്തെ ചില സാഹിത്യപ്രമുഖർ, അസ്വാഭാവികമായ "വഴിത്തന്നെല്ലെങ്കിൽ"ലെ പ്രതിവാദത്തോടു വിരോധിച്ചെന്നു വരും.

രത്നചിഹ്നത്തിലും, രചിതവിലയിലുമുള്ള ആ വിരോധം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനും ഗ്രന്ഥകാരനും ഒരിക്കലും അവർജ്ജിക്കാത്തതായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതായത് ഉൽക്കർഷകരണമാകുന്നതും.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗ്രന്ഥകാരനോടു് ഒരു കാര്യം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റൊന്നുമല്ല. സുലഭവും നല്ലതുമായ കച്ചവടങ്ങളെ അലസരയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാതെ കൈരളിയുടെ ഭാവിഭരതയ്ക്കു വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കണമെന്നുമാത്രം.

Miss T. R. Rajakumari, the glamorous star of the silver screen says:-

"I have used President Vegetable Hair oil and found it to be a good hair tonic. It not only grows abundant hair but also cools the system."

T. R. Rajakumari

സുപ്രസിദ്ധമായ ജേമേരിക്കൻ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ പ്രണേതാവായ ജേമേർസന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന വശങ്ങളെപ്പറ്റി വായിക്കുക.

ജേമേർസൻ

1801—1809 വരെ ഏകദേശം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രസിഡൻറായിരുന്ന തോമസ് ജേമേർസന്റെ 209-ാം ജന്മദിനാഘോഷം ഏപ്രിൽ 13-ാം നു ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും മഹാനായ രാഷ്ട്രാന്തരജ്ഞൻ എന്നു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. സുപ്രസിദ്ധമായ അദ്ദേഹിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ പ്രണേതാവെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം നിത്യസ്മരണർഹമാണ്.

സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം മിക്കലും ജേമേർസൻ തന്നെയാണെഴുതിയുണ്ടാക്കിയതു്. ചരിത്രപ്രഖ്യാതമായ ഈ രേഖയിൽ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഏതാനും പുതിയ ആശയങ്ങളുടെ മണിനാദം മുഴങ്ങിക്കേൾക്കാം. ഈ ആശയങ്ങളാണ് വിൽക്കാലത്തു് എല്ലാ ജനരന്ത്രഭരണകൂടങ്ങൾക്കും മൂലകല്ലുകളായി തീർന്നതു്.

ജേമേർസൻ പ്രതിഭാസമെന്നായ ഒരു ചിന്തകനും രാഷ്ട്രാന്തരജ്ഞനും, പാണ്ഡിത്യം, സംഗീതശില്പരത്നം കലാകോവിദത്വം മുതലായ ഗുണങ്ങൾക്കു വിജ്ഞാതനായിട്ടു് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന മാനദാവമണ്ഡലത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനു നിദാനം എന്നു അദ്ദേഹിയുടെ 28-ാം പ്രസിഡൻറായ വുഡ്റോ വിൽസൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ ജീവിതവികാസം മനുഷ്യാസ്സഹചര്യം ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു.

മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ആദർശങ്ങൾ സൂചകങ്ങളും അപ്രമാദങ്ങളുമാണ്. വ്യക്തിയുടെ മത

തോമസ് ജേമേർസൻ

സ്വാതന്ത്ര്യം അലംഹീനമായാണെന്നു ജേമേർസൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഒരാളുടെ മതം അയാളുടെ സ്വന്തം കാര്യമാണെന്നും മറ്റൊരാൾക്കുതിൽ ഇടപെടാൻ അവകാശമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രണേതാക്കളിൽ ഒരു പ്രമുഖനായിരുന്നു ജേമേർസൻ. അദ്ദേഹ

ത്തെ കക്ഷിചമക്കാരായ പത്രപ്രവർത്തകരുടെ നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും, പത്രസ്വാതന്ത്ര്യം ഭൂപ്രായോഗപ്പെടുത്തപ്പെടാൻ സംധ്യതയുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാൻ നിർബദ്ധമായി തീർന്നിട്ടും, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ മേൽ നിയമപരമായ നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തുന്നതിനു് അദ്ദേഹം എതിരായിരുന്നു. നിയന്ത്രണങ്ങൾ പകരം പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ പ്രതികരണാത്മകമായ ശക്തിയിൽ അശ്രയിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു്.

മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിശക്തിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമായ പ്രവർത്തനാവകാശം അനുവദിച്ചാക തീർച്ചയിൽനിന്നു നന്നു വേർതിരിച്ചെടുക്കാൻ അയാനു കഴിവുണ്ടാകുമെന്നു ജേമേർസൻ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

പൗരജനങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും ധികം സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുന്നതാണ്, ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ഭരണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം. ജനങ്ങളുടെ സ്വയംഭരണശേഷിയിൽ അദ്ദേഹം അപരബലമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഭരണം ജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽ എൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം രൂപ്യമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു:

“മനുഷ്യമനസ്സു് ദൈവം എൽപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരു തരം കൃതിയെ

THE AARON SPINNING & WEAVING MILLS LTD.

PAPPINISERI, N. MALABAR.

MANUFACTURERS OF:-

SUPERIOR MULLS (Bleached & unbleached)
LONGCLOTHS, SHIRTINGS Etc.

Suitable for Export Markets.

Enquiries for export trades solicited.

റീട്ടേർട്ടും ശാശ്വതസമരം നടത്തുവാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധമെടുക്കുകയാണ്. ഈ വാക്കുകൾ നമ്മുടെ പേരിൽ ഉന്നതങ്ങളിലെ ഇന്നും സജീവങ്ങളും ശക്തിനിർഭരങ്ങളുമായി നിലകൊള്ളുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യവെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുകയാൽ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും ഈ പ്രഖ്യാപനം വന്നുകൊള്ളാത്തപിടിച്ച് കൊടുക്കുന്നു.

ജെ.എം.എസ്.ന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അഭിമാനം സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. ജനങ്ങൾക്കു തങ്ങളുടെ സൗഭാഗ്യക്ഷേമങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും പുലർത്തിക്കൊണ്ടുവരാനുള്ള ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ഈ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കർത്തവ്യം. ജെ.

എം.എസ്.ന്റെ ആവിഷ്കരിച്ച ഈ വക പ്രമാണങ്ങളാണ് കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ശതകാലം അമേരിക്കൻ നാഷണൽ ലാർഗ്ഗർ ശക്തിയായിരുന്നത്.

1763-ലെ കോൺടിനെൻറൽ കോൺഗ്രസ്സിൽ വെച്ച് വടക്കുവടിക്കാലം സംസ്ഥാനത്തിൽ അടിമത്തം നിർത്തലാക്കുവാനുള്ള ഓർഡിനൻസ് അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കി. ഫ്രാൻസുമായി കൂട്ടുവടകബാധകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ബെഞ്ചമിൻ ഫ്രാങ്ക്ലിൻ, ജോൺ അഡംസ് എന്നിവരോടൊത്ത് 1784-ൽ ജെ.എം.എസ്.ന്റെ പാരിസിയിലേക്കുവെച്ചു. 1785-ൽ അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിലെ അമേരിക്കൻ മിനിസ്റ്റർ ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഫ്രാൻസും പ്രത്യേകമായി

സന്ധിയിലേർപ്പെട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം സഹായിച്ചു. ഫ്രാൻസ് വിപ്ലവനേതാക്കന്മാർ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ചില വരികളായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിലും ശില്പകല, ഉദ്യാനനിർമ്മാണം മുതലായവയിലും അദ്ദേഹം വ്യാപരിച്ചിരുന്നു.

1789-ൽ പ്രസിഡണ്ട് ജോർജ്ജ് വാഷിംഗ്ടൺ ജെ.എം.എസ്.നെ തന്റെ സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചു. അധികൃതന്യന്ത്രണങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചെന്നു സെക്രട്ടറി അലക്സാണ്ടർ ഹാമിൽറ്റനും ജനകീയ സമതിയിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസിയായിരുന്ന ജെ.എം.എസ്.നും തമ്മിൽ വലുപ്പോഴാളന്മാർ ഉണ്ടായി. 1793 ഡി

ചൈനയിലെ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലേഖകനും ബ്രിട്ടനിൽ ഒരു സിനിമാവിമർശകയായ വനിതയും തമ്മിൽ പ്രണയത്തെപ്പറ്റി നടത്തുന്ന രസകരമായ വാദപ്രതിവാദം. ലണ്ടനിലെ ഒന്നാംകിടയിലുള്ള “ദി ക്വീൻ” എന്ന വനിതാമാസികയുടെ സിനിമാവിമർശകയായ ബാർബറാവെരെക്കർ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനമാണ് ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

പ്രണയം അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരു വാക്കാണോ?

“പ്രണയം വെറും അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരു വാക്കാണെന്ന് ഹോം കോംഗിലെ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രം പറയുന്നു. ചരിത്രത്തിലൂടെ മൂന്നു പ്രധാന പരിവർത്തന ഘട്ടങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ പ്രണയം ഇന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

“മദ്ധ്യ ശതകത്തിലെപ്പോലെ യുദ്ധ പാരമ്പര്യം വളർച്ചയ്ക്കുന്ന സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിൽ സ്ത്രീ, എപ്പോഴും പുരുഷന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു അവൻവിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ ഒരു ഉസ്തുവിനെപ്പോലെ അനുധാവനം ചെയ്യുകയോണ്ടു ശക്തിയായ അടിമത്വം നിലനിൽക്കുന്നു” എന്നും പ്രസ്തുത പത്രം പറയുന്നു. ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്ന അധി

കരിച്ച അടിമത്വത്തെപ്പറ്റി ഒരു പട്ടകാരനായി പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് എഴുത്തുകാരനോടും റിവ് എന്നിക്കില്ലെങ്കിലും ഇത്തരം വാർത്തകൾ ശ്രവിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ അതുതപ്പെടുന്നില്ല. ഒരു

ബാർബറാവെരെക്കർ

സ്ത്രീതന്റെ പുരുഷനോടു യോജിച്ച ജീവിക്കുന്നതിലോ അവന്റെ അടിപ്രായങ്ങൾ ശ്രവിക്കുന്നതിലോ ആന്തരികമായ അമളി പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കുതോന്നുന്നില്ല.

സംഖർദ്ദി-റ.ന-അദ്ദേഹംതന്റെ സൈക്രട്ടറിയുദ്യോഗം രജിവയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടായത്.

1796-ൽ അദ്ദേഹം ഐക്യസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ വൈസ് പ്രസിഡൻറായി തീർന്നു. 1800-ലും 1804-ലും അതി രണ്ടുതവണ പ്രസിഡണ്ടായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം പരമലളിതങ്ങളായ ചടങ്ങുകളോടുകൂടി നടത്തപ്പെട്ടു. സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു വാഷിംഗ്ടൺ തെരുവുകളിലൂടെ കാൽനടയായിട്ടാണദ്ദേഹംപോയത്.

വാഷിംഗ്ടണിൽവെച്ച് സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തെ പ്രസിഡൻറാണ് ജെഫേഴ്സൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യുണ്ടായിരുന്നു.

1826 ജൂലൈ 4-ാം തീയതി ജെഫേഴ്സൻ നിര്യാതനായി. മൊണ്ടിസെല്ലോവിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. 1923-ൽ ആ സ്ഥലം രോമസ് ജെഫേഴ്സൻ സ്മാരകസ്ഥാപനത്തിന്റെ പേരിൽ റെകമാറാം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

ആ എഴുത്തുകാരൻ ഇങ്ങനെ തുടർന്നു പറയുന്നു. “മുതലാളിത്ത പ്രേമത്തിൽ സ്നേഹബന്ധം വിലയ്ക്കു വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുരുഷൻ കൊടുക്കുന്ന സുഖസൗകര്യാദികൾക്കു വേണ്ടി സ്ത്രീ അവളുടെ യൗവനവും സൗന്ദര്യവും ശരീരവും വിൽക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.” ഇതു തീർച്ചയായും ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗമാണ്. ശ്രവണമാത്രയിൽ അതോ ചകമായി തോന്നിയാലും അർത്ഥത്തിൽ അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നതു ഭാത്താവു ഭാജ്യയുടെ ക്ഷേമാനുപഷണം ഏറ്റെടുക്കുന്നു എന്നതാണു പ്രതിപാദനരീതി മാത്രം മറ്റൊരു അസംബന്ധപ്രലപനമാണ്.

“അവസാനമായി പുതിയ ഡയോക്രറ്റിക്കു പ്രേമം (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ പ്രണയരീതി) പുറത്തുവരുന്നു. സ്ത്രീയും പുരുഷനും പരസ്പരസേവനചുമതലയില്ല. അങ്ങനെ സ്നേഹത്തിന്റെ അത്യുച്ചമായ നവീനപഥമായിത്തീരുന്നു..... സ്നേഹം അപ്രസന്നവും ബുദ്ധിപരവുമായിരിക്കും. തീർച്ചയായും അതു വിപ്ലവാത്മകമാണ്.”

പ്രോൽസാഹജനകമല്ല

ഞാൻ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരനായി പ്രേമബന്ധത്തിൽപെട്ടി

അന്നുചെയ്ത ചെടുകൾ പി. എസ്. വാമനൻ

அழ்நெய் பழம்

ഹെഡ് ഓഫീസ്.— കോട്ടയം, തെക്കേമലബാർ.

ബ്രാഞ്ച് കിടം — കോഴ്ക്കോട്ട്, പാലക്കാട്, തിരൂർ & ഇരോട്ട്.

ഇവിടെ ചിരപരിചയം സിദ്ധിച്ച വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആയുർവേദ വിധി പ്രകാരമുള്ള മരുന്നുകൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു.

ധാര, വിഴിളത്ത്, ഞവരക്കിഴി മുതലായ പ്രത്യേക ചികിത്സകൾ പ്രധാന ചൈദ്യൻ ശ്രീ. പി. എം. വാഴ്വരയുടെ ഭരണനോട്ടത്തിൽ കോട്ടയം ക്ഷേത്രം വെച്ച് നടത്തുന്നതാണ്.

സർവ്വവിഷം മൃതപായ വിഷങ്ങൾക്കുള്ള ചികിത്സയ്ക്കും ഇവിടെ ഏർപ്പാടുണ്ട്. അധിക വിവരങ്ങൾക്ക് ഹെഡ് ഓഫീസിനോട് എഴുതിയോടിക്കുക, ഔഷധപട്ടിക സൗജന്യം.

എന്നും, മാനേജർ.

ടിപ്പു. വക്കേഷൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരനെ പ്രേമിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്നതു കൊണ്ടു എന്റെ ജീവിതം പാശ്ചാത്യീ എന്നു എന്നിക്കു പൂർണ്ണബോധവുമില്ല. ഒരു സമർത്ഥനായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരൻ തന്നെ എന്റെ പ്രേമസേവയ്ക്കുവെട്ടാൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രേമനാടകം വെറും ശൂന്യമായി തോന്നുമെന്നാണ് എന്റെ ഭാവന. എന്റെ ബുദ്ധിയുപയോഗിച്ചു ഗൗരവപൂർവ്വം സ്റ്റേജത്തെ രാജാലിക്കുവാൻ ഓന്നുപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അതമാർത്ഥമായി ഹൃദയം തുറന്നുള്ള ഒരു സ്റ്റേജപ്രകടനമാണു ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നുതന്നെ തിരു കാരണം ഈ സ്ഥിതിയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലേഖകൻ എഴുതിയ പ്രേമരീതി ഒട്ടും പ്രേരകമായി എന്നിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

[illegible]

എപ്രകാരമാണ് അത്തരം സ്റ്റേ
മാസപട്ടികയ്ക്കിനോടുകൂടി വരുന്ന
വരെ വിവിധ സ്റ്റേഷനുകളിൽ വ്യ
ക്തരല്ല. ഏകിലും ഏറ്റവും വ്യാ
പകാർത്ഥമായ ചില നിർദ്ദേശ
ങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. വർദ്ധി
ച്ചുവരുന്ന വികാരത്തെ കമ്മ്യൂണി
സ്റ്റ് പ്രേമവല്ലവി പാടി അടക്ക
ണമെന്നു പറയുന്നു. പ്രേമം

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രമായ ട്വോർ
ബായിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു
പ്രമേയപ്രസി ഹാംബർഗിലെ റോ
ഡിയോറിലായതിൽ കൂടി പാ
രായുവനും. അതു മുഴുവനും ഇവി
ടെ കൊടുക്കണമെന്നു ബാൻ വി
ചാരിക്കുന്നില്ല. അവസാനമായി
മേൽനിരിക്കുന്ന നാലു പരികൾ
ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം

“മാനന്തേശ്വര കുന്നിൽ അതിർത്തിയിൽ കാവൽ നിൽക്കുമ്പോൾ മഞ്ഞുകൾ നിറഞ്ഞ പൂർണ്ണചന്ദ്രിനി അരുമകളെ നമിക്കുകയായിരിക്കുമ്പോൾ വേണ്ടി, പ്രേമസർവ്വസ്വം, തുറന്ന കണ്ണുകളോടെ നി കാണിക്കുന്നുല്ല.”

അവരുടെ മരണത്തിനെതിരായ പ്രസ്താവനകളിലൂടെയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർഷിക സാധിക്കുകയ്ക്കു്. ചാർജിനെതാക്കുമ്പോൾ തുച്ഛ 'ഒഴുപ്പുതുവാനും അറയുടെ കാരുണ്യം സമ്പാദിക്കുവാനും' വേണ്ടി യുക്ത

ഉറപ്പ്, ഭംഗി, വിലസഹായം ഇതൊന്നി ഗുണങ്ങളാൽ

എവരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന

“പവൻമാർക്ക്”

കടകൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിപ്പിൻ.

THE KERALA UMBRELLA MART,

Mfrs. Mohur Brand Umbrellas

MOHD. ABDURAHIMAN ROAD,
KOZHIKODE.

Tel: Add: “AMBRELLAS.”

മേയി തോന്നുന്ന വാക്കുകൾ അവർ വെറുതെ ഉച്ചരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമേ ഇതിനർത്ഥമാകേണ്ടതുളളൂ. അതുപോലെ തന്നെ രാഷ്ട്രീയപ്രേമഗാനങ്ങൾ രചിക്കുന്ന കവികൾ പാർട്ടിത്തലവന്മാർക്കിഷ്ടപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നതരം കവിതകളുമെഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നു.

അപഹാസ്യപരം

അവരുടെ ലിഖിതങ്ങൾ ദ്രവ്യനിശ്ചയത്തിൽ നിന്നോ സ്വാഭാപ്രായത്തിൽ നിന്നോ അല്ലെന്നുള്ളതല്ല ഇവിടെ പ്രശ്നമായിരിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇത്തരം പ്രസ്താവനകൾ എത്രമാത്രം അപഹാസ്യപരമായി തോന്നിക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്നു തോന്നും, മുകൾമം മദ്യസേവ

കഴിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഒരാൾക്കു വ്യക്തമായ കാര്യ സാധാരണയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അധികാരമേന്മയായവർക്കും പറ്റുന്ന അപമാനം ഇതു തന്നെയാണു്.

ഐവൻ എന്ന യുവാവു പൂനിലാവിൽ അന്നയെയും വിളിച്ചിരുത്തി അവളുടെ കൈകളിൽ തലോടിക്കൊണ്ടു ഒരു യുക്തിവാദത്തിനൊരുമെടുമെന്നു വിശ്വസിച്ചാൻ എന്നിങ്ങ സാധിക്കുന്നില്ല. തത്തിയാണു എന്ന യുവതി ഐഗോറിന്റെ കൈകളിൽ തൂങ്ങി ഉല്ലാസനടത്തയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ അവളുടെ മനസ്സു ഗവണ്മെന്റിന്റെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളിൽ നിന്നും അകന്നു മറ്റു വല്ല ചിന്തകളിലും പതിക്കുക സാധ്യമാണു്. ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്റെ പത്നിയുമായി സല്ലപിക്കുമ്പോൾ

കൂട്ടുകുഴിസമ്പ്രദായത്തിന്റെറസ്ഥിതിവിചാരിക്കണക്കിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന വിധം എങ്ങനെയെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സ്റ്റേഫം കാണുവാൻ സാധിക്കാത്തതും മനോഭോധനവും സൂക്ഷ്മമായ ഒരു വികാരമാണു്. സ്റ്റേഫം സ്റ്റേഫത്തിനു വേണ്ടി തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇത്തരം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സംബന്ധപ്രലപനം എന്നിങ്ങ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതിൽനിന്നും നാശമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതു ഘലവത്തായിരിക്കുമെന്നും എന്നിങ്ങ വിശ്വാസമില്ല.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്താവനകളിൽ പലതും ഭയാനകവും ഹീനവുമായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായം വെറും ഹാസ്യമായി തോന്നി

മെറ്റേമ

ശശിയുടെ മാധവി

ഭാവനാസമ്പന്നനും, സൗന്ദര്യരാധകനും ആയ ഒരു ചിത്രകാരൻ പട്ടണത്തിലെ ചെവിടപ്പിക്കുന്ന യന്ത്രക്കാരങ്ങളിൽനിന്നും, ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്ന ജനത്തിരക്കിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു ഏകാന്തതയും, വിശ്രമവും തേടി അ നാട്ടിൻപുറത്തെത്തി. കനകകുടങ്ങൾ വഹിച്ച് കാറ്റിലൂങ്ങാലാടി നിലകൊള്ളുന്ന തെങ്ങിൻ തോപ്പിലുള്ള ഒരു കൊച്ചു കടിലായിരുന്നു ആ കലാകാരന്റെ വിശ്രമമന്ദിരം. ചെറുതെങ്കിലും ഭാരമന്തപമുണ്ടായിരുന്നു അ വീടിന്.

മുനയിൽ പച്ചശ്വരി വിരിച്ചിട്ടുപോലെ നെടുനീളത്തിൽ കിടക്കുന്ന പുഞ്ചിനെയ്പ്പാടങ്ങളാണ്. വക്കിൽ തുണിത്തേൽ വെള്ളിക്കുസവു ബോർഡർപോലെ ഒരു പുഴ പച്ചപുതച്ച നെല്ലിൻകണ്ടങ്ങളുമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനഃമന്ദം പ്രവഹിക്കുകയാണ്. പച്ചപ്പട്ട തലപ്പാവും ചാത്തി നീലാകാശത്തിലേക്ക് തലയുയർത്തി നിലകൊള്ളുന്ന കൂർത്ത കുന്നുകൾ. വള്ളിക്കടിലുകളിൽ നിന്നെത്തിനോക്കി ചിരിക്കുന്ന പൂക്കൾ. പാറക്കൂട്ടങ്ങളുമായി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചൊഴുകുന്ന കൊച്ചുതടാകങ്ങൾ, അങ്ങിനെ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം വഴിഞ്ഞൊഴുകുകയാണ്, അ ക്രാമത്തിൽ. കണ്ണും

ക്കുന്നതേയുള്ളൂ എന്നൊരാശ്വാസമുണ്ട്. കിരാതഭാണകത്താക്കളും മനുഷ്യാരാണെന്നാണ് ഇതുകൊണ്ടുവ്യക്തമാകുന്നത്. മനുഷ്യർക്കു ചില അവസരത്തിൽ തന്നത്താൻ വിഡ്ഢികളാകാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല.

കരളം കവരുന്ന കമനീയരംഗങ്ങൾ.

ദിവസങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോയി ശശി അന്നാട്ടിലുള്ള എല്ലാവരുമായി അടുപ്പത്തിലാണ്. സ്നേഹശീതളമായ ശശിയുടെ പെരുമാറ്റം ആ ഗ്രാമീണർക്കു അദ്ദേഹത്തിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത മതിപ്പിനും, സ്നേഹത്തിനും, ആദരവിനും കാരണമായി. 'ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ' അവർ ശശിക്കു നൽകിയ ബഹുമാനി അതായിരുന്നു.

ശശിയുടെ ചിത്രങ്ങൾ പലതും വെളിക്കവന്നു. —ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ—പ്രേക്ഷകർ മുക്കുകയും പ്രശംസകൾ

ജി. എൻ. പേലുന്നാട്ട്

കോരിച്ചാരിഞ്ഞു. "കർഷകൻ" നാട്ടിൻപുറത്തെ സായാഹ്നം" എന്നീ മേന്മയേറിയ പടങ്ങൾ ശശി അവിടെ നേരിൽ കണ്ട ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ തനിപ്പകർപ്പുകൾ മാത്രമായിരുന്നു.

അ സായാഹ്നം. നിഴലുകൾ നീളുകയാണ്. പുഴവക്കിൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്ന ഒരൊറ്റയടിപ്പാതയിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് ശശി ആ പുൽത്തകിടിയിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. തലയിൽ ചകിരിത്തൂപ്പിന്റെ കെട്ടുമായി ഒരു യുവതിപാതയിൽക്കൂടി മനഃമന്ദം നടന്ന് ആ യുവാവിന്റെ സമീപത്തുകൂടി കടന്നുപോയി. ശശി അവളുടെ മുഖത്തേക്കു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. പുഞ്ചിരി മായാത്ത അധരപല്ലവങ്ങൾ. താരുണ്യത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗികകാന്തി ഓളംവെട്ടുന്ന

കവിളിണുകൾ. നിളയേറിയ നിലമിഴികൾ. മുരുങ്ങുമുടി, ഉയർന്ന മാർച്ചിടം—സൗന്ദര്യം കടഞ്ഞെടുത്ത മനോഹരരൂപം—ശശിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അന്നുവരെയും ഉണ്ടാവാത്ത ഒരു സുന്ദരവീകാരം മിന്നിമറഞ്ഞു. അവനെഴുന്നേറ്റ് ആ യുവതിയെ അനുഗമിച്ചു. മനഃപൂർവ്വമല്ല. അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു ദിഗ്ഗശങ്കിയുടെ പ്രേരണ കൊണ്ട്.

കുന്നിൻചരുവിലെ ഒരു നേത്രവാഴത്തോപ്പിൽ അവർ നടന്നുമാഞ്ഞു. ശശി തിരിച്ചുപോന്നു.

അന്നു രാത്രി ശശി അവളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ അയവിറക്കിക്കൊണ്ടാണ് കിടന്നുറങ്ങിയത്.

നേരം പുലർന്നു. ശശിയുടെ കണ്ണുകൾ ആ പാതയറ്റത്തു മുററിക്കുറങ്ങുകയാണ്. പാവപ്പെട്ട ഒരു തൊഴിലാളിയുവതിയുടെ സൗന്ദര്യമധുവാസ്വദിക്കുവാൻ.

നിമിഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. നീലാകാശത്തിൽ നീങ്ങിപ്പോകുന്ന വെണ്മേഘശകലംപോലെ പച്ചപുതച്ച വയലിൻമധ്യത്തിലൂടെ തലയിൽ ഒരു കെട്ട് ചൂടിയുമായി അവർ മനഃ, മനഃ നടന്നുടുത്തു.

അന്നും അപ്രതീക്ഷിതമെന്ന പോലെ അവരുടെ കണ്ണുകൾ കൂടിമുട്ടി.

ദിവസങ്ങൾ പറ്റുന്നപോയി. അങ്ങിനെ ആ കൂടിക്കാഴ്ചകൾ നീണ്ടുപോയി.

തുടർച്ചയായി കണ്ണുംകണ്ണും തമ്മിലുള്ള ഇടയൽ. ഹൃദയം, ഹൃദയത്തോടു ചേരാൻ ഉള്ള വെമ്പൽ കൊള്ളലാണ്.

ഒടുവിൽ ആ യുവഹൃദയങ്ങളും

രജിലടുത്തു. പരസ്പര കടാക്ഷങ്ങളിലും, പുഞ്ചിരിയിലും പൊതിഞ്ഞ മുകുന്ദനേട്രങ്ങൾ അവർ കൈമാറി.....

ശശിയുടെ ഹൃദയം അവളിലുണർച്ചപ്പെടുന്നുവായി. കാമത്തിന്റെ കടിലവിചാരങ്ങളാലല്ല. സൗന്ദര്യത്തിന്റെ അത്ഭുതപരമായ വശ്യശക്തിയാൽ

* * *

മാധവി-അവൾ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളി യുവതിയാണ്. പുഴയുടെ അക്കരെയുള്ള ഒരു മൂടി കമ്പനിയിലാണ് അവൾക്കു ജോലി. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ കമ്പനിയിലിരുന്ന് മൂടി പിരിക്കണം. വൈകുന്നേരം തിരിച്ചു പോകുമ്പോൾ കെട്ടു ചകിരിക്കൊണ്ടുവരും അതു മുഴുവനും നേരം പുലരുമ്പോഴെ സ്തു വിരിച്ചു കെട്ടാക്കി രാവിലെ കമ്പനിയിൽ കൊടുക്കണം. വിശ്രമമില്ലാത്ത ജോലി. അവളുടെ അവിശ്രമമായ അദ്ധ്വാനത്തിലും കഷ്ടപ്പാടുകളിലും സഹതപിക്കുവാനും, സങ്കടപ്പെടുവാനും അവൾക്കു കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവൾക്കു മുമ്പ് നാട്ടൊട്ടുക്കു ബീഭത്സസ്വത്തുമാടിയ കോളാ അവളുടെ അമ്മയായും, അമ്മയേയും വിടിച്ചു വിഴുങ്ങി. അവൾ മരിക്കുവാൻ ഇന്നൊരനാഥയാണ്. മാതാപിതാക്കളാൽ, സഹോദരന്മാരുമില്ലാത്ത ഒരൊറ്റപ്പെട്ട പെൺകുട്ടി.

മാധവി പലപ്പോഴും കണ്ണുനീരൊഴുക്കാറുണ്ട്. -അവളുടെ മനസ്സിൽ ചുർവസ് മരണകൾ രലയയ്ക്കുമ്പോൾ -

അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കു എന്തെല്ലാം അഭിലാഷങ്ങളും, പ്രതീക്ഷകളും ഉണ്ടായിരുന്നു, അവ മനസ്സു തിരിയിൽ.

“ഒന്നാമത്തെ പട്ട് പിച്ച് മിസ് ത്രസ്സാകോടി” സ്നേഹസ

മ്പന്നനായ പിതാവു് അമ്മയോടു് പറയാറുള്ളതു് അവർ ഓർക്കാറുണ്ടു്.

മാധവി ആദ്യമായി പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ പോയ ദിവസം അന്നവർക്കു അവർക്കു എന്തൊരു വർണ്ണപ്പകിട്ടുള്ള ഉടുപ്പുകളാണു വാങ്ങിക്കൊടുത്തിരുന്നതു്. വക്കീനു് “ലെഡ്സ്” വെച്ചു തുന്നിയ ഷെമ്മീസ് ഇളം പച്ചനിറത്തിലുള്ള സിൽക്കുവാവട, കറുത്ത പുള്ളികളുള്ള വെള്ള സിൽക്കുജാമ്പർ, ഒരു മൊട്ടുകുട.....

നിദ്രാഹീനങ്ങളായ രാത്രികളിൽ അവർ ഓർത്തോർത്തു നെടുവീർപ്പുകളിടും.

അതാഥയായിത്തീർന്ന മാധവി ഇന്നു് അറുളുടെ പിതാവിന്റെ ഒരകന്ന സഹോദരനെന്നായിപ്പോന്നു് താമസിക്കുന്നതു്. ജീവിക്കണമെങ്കിൽ അവർ എല്ലാമുറിയെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കണം. അവളുടെ ജീവിതച്ചെലവിനുള്ള തുകമാത്രം സമ്പാദിച്ചാൽ പോരാ, ഇളയമരണം, ഭാര്യസ്തം, കുട്ടികൾക്കും കൂടി അവളുടെ കൂലിക്കൊണ്ടുവേണം ജീവിക്കുക. എന്നിട്ടും അവർ വളരെ ശുക്കാരിക്കും, ദണ്ഡനങ്ങളേല്പിക്കും

അങ്ങിനെ സ്നേഹിക്കുവാനും,

സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനും, ഉറവയായ ഉടയവയുമില്ലാതെ ദുരിതപൂർണ്ണങ്ങളായ ദിവസങ്ങൾ രജിനീക്കിക്കൊണ്ടു് അറുളും ജീവിച്ചു.

കാലം അവളിലും ചില മിനുക്കുവേണികൾ ചെയ്യാതിരുന്നില്ല. അരുണിമകലർന്ന കവിളുകൾ തുടർന്നു. മാർച്ചിടം ഉയർന്നു വന്നു. ശരീരം കൊഴുത്തു. യൗവന സഹജമായ ഒരു പ്രസന്നത അവളുടെ മുഖത്തു കളിയാടി. അശകളും അഭിലാഷങ്ങളും ഹൃദയത്തിൽ ക്രമപ്പെട്ടു. അധരങ്ങളും മാർച്ചിടവും എന്തിനോ വേണ്ടി വെമ്പൽകൊണ്ടു. മാദകവും, പരിവൃദ്ധവുമായ യൗവനം അവളെ നല്ല പോലെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

മാധവി ജീവിതത്തിൽ നിന്നു പലതും കണ്ടും കേട്ടും മറിഞ്ഞു. അവളുടെ കമ്പനിയിലെ ചില കൂട്ടുകാരികളുടെ പ്രണയകഥകളും, ഒടുവിൽ അവർ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അവർക്കു് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശോകവർച്ചയുമായികൂടി ജീവിതകഥകളാണ്. എത്രയെത്ര അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ, നാടുവിടലുകൾ....

“ഒരു യുവതിയുടെ ജീവിതം തകരുവാൻ കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം മതി! - പരുഷന്റെ രയക്കവി

RAMACHANDRAN'S KANNEZHUTHU MASHI

Revitalising The Eyes

ദർശനം! രാമചന്ദ്രന്റെ കണ്ണുത്തുമ്പി

കണ്ണുകൾക്കു് ആഴ്ച, ആകാശം, ആദാർ, നല്ലതാണ്

നിർമ്മാതാവ്: രാമചന്ദ്രൻ

റാമചന്ദ്രൻ

റാമചന്ദ്രൻ

റാമചന്ദ്രൻ

വലിയ ഡപ്പി 1 ക.

ചെറിയ ഡപ്പി 4 ണ.

എല്ലാ വീടുകളിലും കിട്ടും.

ഇന്ത്യ-ഭംഗി-ഫാഷൻ-സഹായവിധി

ആധുനിക ജീവിതസുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കാവശ്യമായ സകലവിധ സ്റ്റേഷനറി സാധനങ്ങളുടെയും പ്രദർശനവില്പനശാല.

★

റിസ്റ്റോവാച്ചുകൾ, പരിഷ്കൃത ലെതർ ബാഗുകൾ, പലതരം ഫെറണ്ടൻ പേനകൾ, ഉൽകൃഷ്ട പരിമളദ്രവ്യങ്ങൾ, കൗതുക പദാർത്ഥങ്ങൾ, പാത്രങ്ങൾ ഇവ കൂടാതെ

★

പോർട്ടുവൈൻ, സ്റ്റോച്ചവിസ്കി, ഫ്റഞ്ചുവ്രാണ്ടി, ബിയർ ആദിയായ മിക്കച്ച ശീമമദ്യങ്ങൾ

★

വില ഏറ്റവും കുറച്ചിരിക്കുന്നു.

സെൻട്രൽ സ്റ്റോഴ്സ്

കോട്ടയം.

ലക്ഷ്യമായുയർത്തിയിലും മധ്യര ഭാഷണങ്ങളിലും സായം മറന്ന ലയിച്ചുപോകുന്ന അല്പം ചില നിമിഷങ്ങൾ അവർ കുറിയായിരുന്നു.

* * *

അങ്ങനെയിരിക്കുകയാണ് അവർ കണ്ടുമുട്ടിയത്—ശശിയും മധുവിനും—അവർ ശങ്കിച്ചു. ശശിയുടെ പുഞ്ചിരിയിൽ വരുന്ന ലയിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടെന്ന്—കാമത്തിന്റെ കാളകൂടവിയും കലർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന്—ഒടുവിൽ അവർക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടുതുടങ്ങി, അദ്ദേഹത്തിന്റേതല്ല പരിശുദ്ധപ്രേമമാണെന്ന്. എന്നിട്ടും അവർ അടുത്തില്ല, ശശിയെ അത്ഭുതമായി വിശ്വസിച്ചില്ല.

* * *

മനുഷ്യർ വിന്നെയും വന്നു പോയി. ശുഭ്രമായിരുന്നു അന്തരീ

ക്ഷം കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. വർഷക്കാലമടുത്തു. കാർമ്മാലോപനമായ ആകാശം കോപംകൊണ്ടു കലികയറിയ രാക്ഷസനെപ്പോലെ ഭയങ്കരരൂപം വാങ്ങി. കോപാക്രാന്തരായ വർഷഭവതയുടെ വല്ലതെരികുൽപ്പോലെ, ചെവിടകളിടുന്ന ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തെ വീട്ടിച്ചു കലക്കി.

അന്നും മധുവി കമ്പനിയിലേക്കുപോയി. പുഴയുടെ മറ്റൊരു കരയിലേക്ക്. മണി പത്തുകഴിഞ്ഞു. കൊടുങ്കാറ്റു മൂളും വീളിച്ചു. മിന്നൽവിണരുകൾ കർമ്മാലങ്ങളെ കുത്തിക്കീറി. വേമാരികൾ മിശ്ചാരിഞ്ഞു. ഉടനടവില്ലാതെ കറുത്ത മണിക്കൂറുകൾ. മരങ്ങൾ പൂശങ്ങിവിണ. വീടുകൾ വലയും നിലം പൊങ്ങി. നീർച്ചാലുകളും, തോടുകളും, പുഴയും കുരുതികലക്കിയപ്പോലെ ചുവന്ന വെ

ള്ളുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. കല്ലുകളിൽ തടിയും വാറുകളിൽ, മുട്ടിയും വെള്ളം അത്ത്ത്ത്വേ പ്രവഹിക്കുകയാണ്.

സായാഹ്നമടുത്തു. മഴ നിലച്ചു. ആകാശം അല്പമൊന്നു തെളിഞ്ഞു. ശശി പുഴവക്കത്തുള്ള ഒരുതർന്ന വാറമേൽ കയറി കുതിച്ചുപറയുന്ന ജലപ്പരപ്പിലേക്കു നോക്കിനിൽക്കുകയാണ്.

“കണ്ടാരകുട്ടമ്മൽ വിണ്ടോളാ—

താഹി
തെണ്ടതിലുണ്ടാണെ—ഒരുത്തി, കഹനിലുദിത്ത കമർ പോര—മുഖം കത്തിലങ്കി മറിഞ്ഞാണെ...”

പുഴയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഗാനത്തിന്റെ മധുരവിചിത്രം നീന്തി വന്നു. ശശിയുടെ മുഖത്തു ഉൽകണ്ഠയുടെ നിമിത്തം വീശി. ഒരു ചെറുതോണി, ഉറക്കിൽ ഒഴുകുന്ന വെള്ളത്തെ മുറി

മൃകൊണ്ടു നേരെ നിന്നിരുന്നതുകൊണ്ട്. കടന്നുകാരൻ ഒരു ലോകൈക ലാവണ്യവതിയുടെ സൗന്ദര്യത്തെ വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ വാട്ട് അങ്ങിനെ നീട്ടി, നീട്ടി വാഴുകയാണ്.

ശശി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. രണ്ടു പേർക്കും. ഒരു സ്ത്രീയും, തോണിക്കാരനും. മാധവി, ശശിയുടെ ഹൃദയം മന്ത്രിച്ചു. ചെട്ടെന്ന് ആ വളവിൽനിന്ന് കട പുഴങ്ങി ഒലിച്ചു വരുന്ന ഒരു വലിയ വൃക്ഷം ആ തോണിക്കാരനെ വാങ്ങിയെടുത്തു. കറുത്ത നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അതും, തോണിയും കൂട്ടി മുട്ടും. ശശിയുടെ കരൾ ഉച്ചത്തിൽ മിമിച്ചു. തോണിക്കാരൻ, അടുത്തെത്തിയ അപകടത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ പ്രയോഗിച്ച ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വ്യഥാവിധായി.

ഒരൊറ്റാ നിലവിളി. തോണി മറിഞ്ഞു. മാധവിയും, തോണിക്കാരനും, തോണിയുമെല്ലാം നേരെ കീഴോട്ടു ഒലിച്ചുപോയി.

വിന്നെ അധികനിമിഷങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നില്ലാ ശശി പുഴയിലേക്കു ചാടുവാൻ. സ്വന്തം ജീവനടപ്പാലും തുണവൽഗണിച്ചു.

X X X X

ബോധമറ്റ മാധവി കണ്ണുനന്നാ നോക്കിയപ്പോൾ അവൾ ശശിയുടെ മടിയിൽ തളർന്നു കിടക്കുകയാണ്; പുഴവക്കത്തുള്ള ഒരു പുൽത്തകിടിയിൽ. ശശിയുടെ തണുത്ത വിരലുകൾ അവളുടെ നന്നത്തെ അളക്കുണ്ടുള്ള തഴുകി യൊതുക്കുകയാണ്. അവർക്കു തോരാത്തുണ്ടായി.

“മാ...ധ...വി...” ശശി വളരെ വീളിച്ചു.

“കൊ...ച്ച...ങ്ങ...നേ.” അവളി ശശിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അഞ്ഞു തറച്ചു. അങ്ങിനെ ഒരു സംബോധന അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല.

മൃകമായ നിമിഷങ്ങൾ ചിലതു ഭൂതകാലത്തിൽ വിലയം വ്രാവിച്ചു. അവളെഴുന്നേറ്റിരുന്നു.

“അങ്ങനെ രക്ഷിച്ചു.” അവൾ പറഞ്ഞു.

“നീ എന്റെ ഹൃദയം തകർത്തില്ലാ.” ശശി പ്രതിവചിച്ചു. തന്റെ പൊരുൾ അവൾക്കു അജ്ഞാതമായിരുന്നു. അവളുടെ മരണം ആ യുവാവിന്റെ ഹൃദയം തകർക്കത്തക്ക ഒരത്യാഹിതമാകുമെന്ന് അവളറിയുന്നതെങ്ങിനെ!

“ഓമനേ! നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലേ?”

“എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചു അങ്ങനെയൊരാൾ ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുമോ?”

“അങ്ങനെയൊരാൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതാണ് ഞാൻ എന്റെ മാധവിയിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.”

“വി..നെ” അവൾ ശശിയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. ആ നോട്ടത്തിൽ അപകടകുണ്ടായിരുന്നു. ഭയാശങ്കകൾ തിങ്ങിയിരുന്നു.

“തങ്കം, നീ എന്നെ വ്യഥാ ശങ്കിക്കുന്നു.”

“ഞാൻ ഒ...ര...നാ...”

“അതെ, എനിക്കറിയാം മാധവി ഒരനാഥമാണെന്ന്. ഇന്നു മുതൽ നീ ഒരനാഥയല്ല. എന്റെ ജീവിതയാത്രയിലെ കൂട്ടുകാരിയാകട്ടെ.”

കാരി. ഓമനേ, നീ അതിയുച്ചപ്പെടുകയില്ലേ?”

തന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചതു ശരിയാണു. അതുകൊണ്ടു തന്റെ അത്യാഹിതം, ദേഹവും അദ്വൈതത്തിനു കടന്നു കയറ്റിയിരിക്കുന്നു. പ്രാണഭാഗാവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ധമങ്ങങ്ങളെ തന്റെ കടമയാണ്. മാധവിയുടെ ഹൃദയം മന്ത്രിച്ചു.

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ സമുദ്രാശ്രിതൻ നില്ക്കുന്നതുപോലെ. മാധവി ശശിയുടെ വക്ഷസ്സിപ്പേരു വരിഞ്ഞു. ഉത്തരകണ്ഠത്തിൽ ആ ഗ്രമിണദേവത ശശിയുടെ അശ്വേഷത്തിലമർന്നു. അവൻ അവളുടെ കോമളാധരങ്ങളിൽ തുരുതരെ പ്രേമദ്രവ്യമെടുത്തു.

ആനന്ദാനന്ദഭൂതിയിൽ കതിർന നിമിഷങ്ങൾ. ഓളംതന്നെ ആ യുവമിഥുനങ്ങളെ തൊട്ടുഴഞ്ഞുകൊണ്ടു കടന്നുപോയി.

X X X X

ദിവസങ്ങൾ ആഴ്ന്നുളളായി. കലശലായും, സംസ്കാരവ്യവസ്ഥയായ ശശി പ്രേമനാടകത്തിലെ ഒളിച്ചുകളി ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു യുവാവല്ലായിരുന്നു. അവന്റെ ആരാധനാദേവി, തന്റെതു സ്വന്തമാകണം. അതും ഏല്പാലം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ. മേലപ്പാട്ട്

ആര്യവൈദ്യചാർമനി

കല്ലായി റോഡ്, മാവപ്പുറം P. O.
കോഴിക്കോട്.

Prop. & Chief Physician N.V.Raghava Variar,

മന്ദ്രകാന്തി മർദ്ദം

മുഖക്കുരു, മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന കറുപ്പുവർണ്ണം, കത്തിപ്പുക (Razor Poison) മുതലായവയ്ക്കു വിശേഷം.

കാറ്റാലോഗ് സൗജന്യം.

മാനേജർ.

Tel: 'Ruby' Changanacherry.

Phone No. 38

RUBY RUBBER WORKS, CHANGANACHERRY. S, INDIA.

(MANUFACTURERS OF HIGH CLASS RUBBER GOODS)

Best quality Tyre Retreading materials:-

TREAD RUBBER (ALL SIZES.)
BATCHING STOCK
CUSHION COMPOUND

MORE MILEAGE GUARANTEED.

Other items:-

Cycle goods, Foot-wear materials, Automobile spare parts, sheetings (Plain, Coloured & Insertion) Tubings, Erasers, Stamp Rubber Air cushion etc. etc.

ALL ENQUIRIES PROMPTLY ATTENDED TO

കുടുംബം, ആശ്വാസങ്ങളുമില്ലാത്ത വിവാഹവേദിയിലൂടെ. ശശി തീർപ്പുപ്പെടുത്തി; ഒരു ശുഭ മുഹൂർത്തത്തിൽ അവർ ദമ്പതികളായി.

പുറത്തുനിന്നുള്ള ഒരു വാർത്ത നാട്ടിൽ വന്നു. കലാകാരനായ ശശി, മൃദലിപ്പനായിത്തീർന്ന ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനായ മധുവിന്റെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പോകുന്നുവെന്നു. കേട്ടവരെല്ലാം അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി.

മധുവിന്റെ പ്രേമകഥയറിഞ്ഞ ഇളയപ്പന്തൻ അഭിമാനത്തോടെ ക്ഷയം നേടുന്ന ഭയത്തോടെ വിവാഹം അവളെ അയക്കുകയോ ചെയ്തില്ലെന്ന് അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരർത്ഥശാസ്ത്രത്തിൽ. അവർ ഇരുപതിൽ രണ്ടും, താഴെ നോക്കി നിന്നിരുന്ന ശശിയുടെ വീ

ട്ടിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു.

വിവാഹവിവാഹം തന്നെ ശശി വിവാഹത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു തുടങ്ങി. കുറച്ചു സ്നേഹിതന്മാരെയും, നാടുപ്രമാണികളെയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഒരു ടീപ്പാർട്ടിയും, മലയിടലും. അതു മതി; ശശി തീർപ്പുപ്പെടുത്തി.

വിവാഹവിവാഹം മുഹൂർത്തമുത്രിയും അതിനുമുമ്പും വന്നിട്ടു. ഒരു നായർക്കുമായും, ഭരണവർത്തിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തിന് ദുരഭിമാനങ്ങളും, ജാതി പ്രിശ്ഠിതങ്ങളുമായ അവർ എങ്ങനെ അതിരും സ്വീകരിക്കും. അനാദിതം അവരായും അത്രയും കഷ്ടതയോടെ അറിയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും.

നവദമ്പതികളെ ഇരുപതു ദിവസം കാര്യം ചെയ്തു. അവർക്കു മുമ്പിൽ നിന്നും ഒരു രാത്രിയിലുള്ള സമാ

യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടു. എന്നാലും, അവർ സന്തോഷത്തിലും, സംതൃപ്തിയിലും കൂടി ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചു. അവരുടെ ഹൃദയം അശിഷ്ടതയോടെ പ്രേമം പ്രാർത്ഥിച്ചതുപോലെ മധുവി, ശശിയുടേതും, ശശി, മധുവിനോടും മാത്രമായിട്ടു.

അവരുടെ മധുവിനോടും കൂടിയുള്ള ശശി ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് ചിത്രം വരച്ചു. അതെ, മധുവിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിട്ടുള്ള പടം. പട്ടണത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖവരത്തിന്റെ വാർഷികപ്പതിപ്പിലെ ചട്ടയിൽ അതു സ്ഥാനം വീട്ടി. പ്രേക്ഷകർ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി; മനോഹരമായ ഒരു വിശ്വദൃശ്യം സജീവമായ ചിത്രം കണ്ടിട്ടു. അതിന് നിറവും വലുതും കൊടുത്ത ഒരു ഭാവനാസ

വന്നു നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് അഭിനന്ദനസദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചു. ചിത്രകാരന്റെ മോട്ടോ വല പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

അനന്തത്തിന്റെ അലമാലകളിൽകൂടി ആ ജീവിതനൈക നിന്തിപ്പോയി.

മാസങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. കൊല്ലം വിറവി എടുക്കുകയാണ്. പുകൾ പൂഞ്ചിരി തുടങ്ങി. പക്ഷികൾ പാടി. പ്രാണി പർഭിണിയാണ്. ക്ഷീരമൃഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ ശശി ഭരമം മനാകം. അവർ പിന്നിട്ടുപോന്ന ജീവിതാനന്ദങ്ങൾ രൂപംപ്രാപിക്കുകയുണ്ടോ?

രണ്ടു ദിവസമായി മാധവിക്ക് ഭരസപഞ്ചം. പ്രസവവേദന തുടങ്ങുകയാണ്.

അന്നരാത്രി അതു മുർദ്ധന്യ ശയിലെത്തി. മാധവി ഭീനഭീനം ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ അതു നീണ്ട, നീണ്ട നിലവിളികളായി മാറി. അവളിൽനിന്ന് ഹൈദരാബാദിന്റെ അടത്തിയടുക്കുകയാണ്. ശശി സമീപത്തുതന്നെ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അവനാഗ്രഹിച്ചു; ഒരു വയറൊട്ടിയുടെ സഹായത്തിന്. ശശി പടികടന്നോടി.

മൂന്നാലു ഗ്രഹങ്ങളിലെ പ്രായംചെന്ന മുത്തശ്ശിമാരോട് മാധവിയുടെ ഭയനീയസ്ഥിതികൾ പറഞ്ഞു, അവരുടെ സഹായത്തിനു വേക്ഷിച്ചു; യാചിച്ചു. ഫലം വെറും നിരാശ. ഏതും വത്തും കുട്ടികൾക്ക് വിറവി നൽകിയ തലനരച്ച മുത്തശ്ശിമാർചോലും ആ തലതിരിഞ്ഞ ചെക്കന്റെയും പെണ്ണിന്റെയും സങ്കടത്തിൽ സഹതാപം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും, സഹായത്തിന്നെന്നിട്ടുപോരുകയാവട്ടെ ചെയ്തില്ല. കനത്ത കദനഭാരവും വഹിച്ചുകൊണ്ടു

ണ്ടു ശശി തിരിച്ചുപോയി. മാധവിയുടെ രോദനത്തിനു ശക്തികൂട്ടുകയാണ്. പ്രസവസമയമടുത്ത ഒരു സ്ത്രീയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണ് ആ യുവാവിന്നറിയാമായിരുന്നില്ല. ശശി കൃഷ്ണി.

“പട്ടണത്തിൽ ചെന്നാൽ ഒരു ഡോക്ടറെ കിട്ടുമായിരുന്നു. അതിനെത്ര നാഴിക നടക്കണം. ഞാൻ ഡോക്ടറുടെ സമീപത്തേക്കു പോയാൽ ഇവിടെ മാധവിക്ക് സഹായത്തിനാവാം.” ശശിയുടെ മനസ്സിൽ അസ്വസ്ഥ്യങ്ങൾ തീർത്തല്ലി!

വീണ്ടും പ്രേയസിയുടെ ദീനരോദനം. ശശിയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു ആ നിലവിളികൾ മുഴിഞ്ഞിറങ്ങി.

സമയം അർദ്ധരാത്രി. മാധവിയുടെ രോദനങ്ങൾ നേർത്ത ഞരങ്ങലുകളായി മാറുകയാണ്. വളരെ ദേഹം കിടുകിട വിറച്ചു. ഉദരം പൂർവ്വാധികം വിർത്തുപൊന്തിട്ടുണ്ട്. ശശി അവളുടെ ശിരസ്സടുത്തു ഭ്രമിയിൽവെച്ച് മുറിയിൽ കയ്യിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിളക്കിന്റെ ചലിക്കുന്ന നാളത്തിലേക്കു തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“ദൈവമേ, എന്റെ ദാമനസ്സു

ഭാവത്തും വരുത്തരുതേ.” ശശി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

വേദനകളും, വീഷാദങ്ങളും നിറഞ്ഞ നിമിഷങ്ങൾ.

അടുത്ത പരമ്പിലെ മേവിൻ കൊമ്പിലിരുന്ന് ഒരു മൂങ്ങാ മൂങ്ങുന്നുണ്ട്.

ശശി മാധവിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കി.

അവളുടെ അധരങ്ങളിൽ ഒരു നേരിയ പുഞ്ചിരി പരന്നു. കണ്ണുകൾ ഒന്നു വിടർന്നു മുരങ്ങി.

“മാ...ധ...വി.” ശശി ചൊടിക്കുന്നു.

വീണ്ടും ആ കണ്ണുകൾ വിടർന്നില്ല. മുഖനങ്ങിയില്ല. അവ എന്നെന്നേക്കുമായി നിശ്ചലങ്ങളായി.

ജാലകുപ്പഴത്തിന്റെ പരന്നെത്തിയ ഒരു തണുത്ത കാറ്റു കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദീപശിഖയെ തുടച്ചുമാച്ചു.

* * *
വിന്നിട്ട ശശിയെ ആരും പുറത്തു കണ്ടിട്ടില്ല. ആ വീട്ടിലേക്കു കടന്നുചെല്ലാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല.

“അയാൾ നാടുവിട്ടുപോയോ?” ചിലർ സംശയിച്ചു. അന്വേഷിച്ചു: ഞൊറ്റു കഴിഞ്ഞു. മരണവർഷം.

വട്ടാമ്പോയിൽ ചാത്തുക്കുട്ടി വൈദ്യരുടെ ഉഷ്ണരോഗവിനാശനതൈലം

(ഐ. വി. അയൽ)

എല്ലാചില ഉഷ്ണരോഗങ്ങൾക്കും ഒരു നിശ്ചിതമായ

വില	8 ഔൺസ് കപ്പി ഒന്നുക്ക് 3 രൂ. 4 റൂ.
	4 ഔൺസ് കപ്പി ഒന്നുക്ക് 1 രൂ. 12 റൂ.

ചാത്തുക്കുട്ടി വൈദ്യരുടെ ധർമ്മസ്തൂതി

ബ്രാഞ്ച് നമ്പർ 1. കോളിക്കോട്ട്.

ഒരു ഗാർഹികവിനോദം

കാപ്പിപ്പതിവ്

“ഇന്നത്തെ നിന്റെ കാപ്പി വരിവേലയെ അത്ര പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ. എന്തോ സ്വപ്നം ഒരു രുചിക്കുറവുവേലയെ തോന്നുന്നു.”

“ഓ, അത്ര വലിയ രുചിക്കുറവൊന്നും കാണാൻ വരിയില്ല. പിന്നെ, കാപ്പിപ്പൊടി സ്വപ്നം കറവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു നന്നുണ്ടിപ്പൊടിയാണു ചേർത്തത്. ചായം, ചിത്തം, കരം ഇതിനൊക്കെ ഒന്നാത്തരം രുചിയുമാണ് നന്നുണ്ടിയെന്നു കണ്ടുവെട്ടാൻ ഇന്നാൽ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ പറഞ്ഞു.”

“അതുകൊണ്ടാണോ നന്നുണ്ടിപ്പൊടി ചേർത്തത്? ഇവിടെയാക്കണം വാതവും പിത്തവും കഫവും?”

“വൈദ്യൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടല്ല നന്നുണ്ടിപ്പൊടി ചേർത്തത്. ഇവിടെ കാപ്പിപ്പൊടി കറവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്.”

“ഒട്ടുമില്ലായിരുന്നോ?”

“ഒട്ടുമില്ലായിരുന്നു.”

“പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് തിന്നപ്പോൾ വാങ്ങാത്തത്?”

“കാപ്പിന്റെ മുരളംകൊണ്ടു”

“നന്നുണ്ടിപ്പൊടി സ്വപ്നം. ഈ കാപ്പിയിൽ പാലാലാമിച്ചിട്ടില്ലേ?”

“ഇപ്പോൾ കറുത്ത ദിവസമായി

കറുത്ത വാതിൽ തുറന്നു. അകത്തേക്കു കടന്നുവന്നു. അപ്പോൾ അയാൾ അവിടെ കണ്ടത് വരച്ചു മുഴുമാക്കിയ ഒരു സ്ഥിതിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കയ്യിൽ പാലാത്തൽ മുക്കിയ ഒരു “ബ്രഷ്” കയ്യിൽ, നല്ലതു തന്നെയും മറുപിച്ചു കിട്ടുന്ന ഒരു കലാകാരന്റെ ഉദ്ദേശമാണു്.

നമ്മുടെ ഈ വാൽക്കാരൻ ഇവിടെ പാൽ തരുന്നില്ല. പാൽവാങ്ങിയവകയിൽ അയാൾക്കു രണ്ടുമൂന്നു മാസത്തെ കുടിശ്ശിക, പത്തുനാലു ത്തിയത്തുപോൾ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അതു കൊടുത്തേങ്കിലേ ഇനി പാൽ തരികയുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു:

“പാലിന്റെ കാവു മാത്രമല്ല പല്ലോ ഇതിനു്, ഇപ്പോഴത്തെ പഞ്ചസാരയാണെങ്കിൽ, യാതൊരു മധുരവുമില്ല. കരിപ്പെട്ടിയുടെ മൂവതന്നെ!”

“പഞ്ചസാരയില്ലായിരുന്നു. പിന്നെ സ്വപ്നം കറപ്പെട്ടിയെന്നതാണ് ഈ കാപ്പിയിലിട്ടത്. അതു

പി. ഒ.

തന്നെ വളരെ കുറവായിരുന്നു. പിള്ളാർക്കു കൊടുത്ത കാപ്പിയിൽ അതു ഇട്ടില്ല.”

“അങ്ങനെ പറയൂ. അതാണ് ഞാനോർത്തത്, ഈ കാപ്പിക്ക് ഇന്നെന്തു പഠിപ്പിച്ചു. ഇതൊക്കെ പഠിപ്പിച്ചാലും, ഈ ഇൻഡ്യ കാഫി ഹെൻസിലെ കാഫിയുടെ സ്വാദ് ഒന്നു ചേർന്നാണു്.”

“അവിടെ ഒന്നാത്തരം പുതിയ കാപ്പിപ്പൊടിയാണുവേഗം ഗിരിക്കുന്നത്. ധാരാളം പാൽ ചേർക്കും. ലോഭമില്ലാതെ പഞ്ചസാരയും. പിന്നെയങ്ങനെയൊന്നു സ്വാദ് കറങ്ങാതെയിരിക്കും. അവിടെ ഒരു കുപ്പി കാഫിക്കു മുന്നണയോ നാലുണ്ടയോ മറ്റൊരാൾ കൊടുക്കണം. ഇവിടെ നാലുണ്ടയുള്ള സാധനങ്ങൾക്കൊണ്ടു നമ്മൾ നാലു കുപ്പി

കാഫിയുണ്ടാക്കും. അതാണുതിന്റെ വ്യത്യാസം.”

“അതു കേട്ടു. ഈ കാപ്പിപ്പതിവു നമ്മുടെ നിറുത്തിയാലും ഇതിൽ കുടിശ്ശിക തോണിപ്പോകുവാലിനു പഞ്ചസാരയും കാപ്പിപ്പൊടിയും കൂടി എത്ര രൂപയാണു് ഒരു മാസം ചെലവാകുന്നതു്?”

“ഈ പതിവു നിറുത്തിയാൽ, നമുക്കു പ്രതിമാസം കുറഞ്ഞതു ഇരുപത്തിയഞ്ചു രൂപയെങ്കിലും ലാഭിക്കാം. അതുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റൊന്നെല്ലാം കാര്യം കാണാമായിരുന്നു”

“അതെങ്ങനെയോ, നിങ്ങളല്ലേ രാവിലെ കട്ടിലിൽനിന്നു് തല പൊക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ബെഡ്-കാഫിക്കു ധൂതികൂട്ടുന്നത്. പിന്നെ, ഇടയ്ക്കിടെ മീൻ വെള്ളം എടുക്കുന്നതുപോലെ കുറേക്കുറേ കാപ്പികുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. നാലുമണിയാകുമ്പോഴേക്കു കാപ്പിക്കു വേണ്ടി പരകം പാച്ചിൽ തുടങ്ങി കഴിയുമല്ലോ.”

“അതങ്ങനെ ഞാനങ്ങു ശീലിച്ചുപോയതുകൊണ്ടാണു്. ഏതായാലും ഇന്നുമുതൽ, ഇനി എനിക്ക് കാപ്പിവേണ്ടു. ഞാൻ ചോടിപ്പാലും കാപ്പി തരത്തു്. അഥവാ, നാലുമണിയോടെമ്പാൾ നി കാപ്പിയെടുത്തു് എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൽ ഞാൻ പാത്രത്തോടെ എടുത്തുവെച്ചു! ഇന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാനെന്നു നോക്കട്ടെ, ഈ നശിച്ച കാപ്പിപ്പതിവു് ഒന്നു നിറുത്താമോ എന്നു്.”

ദേവകിയമ്മയ്ക്കു ചിരിയുറപ്പു, മേനോന്റെ ഗൗരവം കണ്ടിട്ടു്. അവൾ പറഞ്ഞു:—“സുധിച്ചാൽ നല്ലതുതന്നെ. എനിക്ക് കാപ്പിവേ

- സഞ്ചാരികളുടെ സുഖസങ്കേതം _____
- സഹൃദയന്മാരുടെ സമ്മേളനരംഗം _____
- സംസ്കാരസുരഭിലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ _____

കോട്ടയം പട്ടണത്തിൽ വരുന്ന വിദേശികൾക്കും, യാത്രക്കാരായ അതിഥികൾക്കും മറ്റു മഹാജനങ്ങൾക്കും

ഏറ്റവും ഹൃദ്യമായ താമസ സൗകര്യങ്ങൾ
ശുചിത്വവും ഭംഗിയും അനന്യം തികഞ്ഞ പ്രശാന്ത സാഹചര്യങ്ങൾ
അതിരുകൾക്കപ്പുറമുള്ള ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ
ഏറ്റവും മിതമായ ചാർജ്ജിനിക്കും.
ഇവയ്ക്കുള്ള യശസ്സും പാരമ്പര്യവും നേടിയിരിക്കുന്ന മാനുഷമാവനം.

മോഡേൺ ഹോട്ടൽ

(BAR ATTACHED)

ണമെന്ന് ഒട്ടും നിർബന്ധമില്ല. പക്ഷേ ഈ വിദ്യയെ എങ്ങനെ നിറുത്തുമെന്നാണ് ഞാൻ ആലോചിക്കുന്നത്. അഞ്ചാറ് മണി നേരം വെളുത്താൽ വൈകുന്നേരം വരെ, കാപ്പിയേ, കാപ്പിയേ! കാപ്പിയേ! എന്നു നിലവിലുള്ളുകൊണ്ടു നടക്കുകയാണ്.

മേനോൻ—അവരെയും ~~അവർ~~ പരിവർത്തിപ്പിക്കണം. കുട്ടികൾക്കു നാം കൊടുക്കുന്ന പരിശീലനം പോലെയാണവരുടെ സ്വഭാവം രൂപമെടുക്കുന്നത് എന്നു ഞാൻ ഈയിടെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചു.

ദേ—പുസ്തകങ്ങളിലും മാസികകളിലും അങ്ങനെയൊക്കെ കാണാം. അവർ മുക്കമുട്ടെ കടിച്ചു കൊണ്ടാണെന്നൊക്കെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

മേ—അവരെ നമ്മൾ നോക്കേ

ണ്ടോ. അവർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നല്ല കാര്യങ്ങളാണോ എന്നു നോക്കിയാൽ മതിയല്ലോ.

ദേ—കാര്യം നല്ലതാണ്, നടന്നാൽ.

മേ—നടന്നാൽ എന്ന് എന്തിനു പറയുന്നു. നടത്തണം.

ഇതിനിടയിൽ, മൂന്നുവയസ്സുള്ള കൃഷ്ണൻകുട്ടി “അമ്മേ, അപ്പി, അപ്പി” എന്നു വിളിയിട്ടുകൊണ്ടു വന്ന് അമ്മയുടെ തുണിത്തുവയിൽ വിടിയിട്ടുകഴിഞ്ഞു.

“ഇന്നുമുതൽ കാപ്പിയില്ല, മോനേ! എന്റെ മോൻ പോയി, കുറെ ചുക്കവെള്ളം എടുത്തു കുടിക്കൂ. എടി, മാലതി, കുഞ്ഞിനു കുറെ ചുക്കവെള്ളം എടുത്തു കൊടുക്കൂ.”

മാലതി—കൃഷ്ണൻകുട്ടിയുടെ മൂത്ത സഹോദരി — പാവായും ബ്ലൈന്റും ധരിച്ച ഒരു പെൺ

കുട്ടി—ഒരു ഓട്ടം ബ്ലൈന്റിൽ, ചെറുചുട്ടുള്ള കുറെ ചുക്കവെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു. പയ്യൻ അതു വാങ്ങി, വലിച്ചൊരേറുകൊടുത്തു.

മേനോനും ദേവകിയമ്മയും അതുകണ്ടു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ദേ—നിങ്ങളുടെ മൊനല്ലയോ അവൻ? പിന്നെ അവൻ ചുക്കവെള്ളം കുടിക്കുമോ?

+ + +

അങ്ങനെ, ~~അവർ~~ മുതൽ, അവീട്ടിൽ കാപ്പിച്ചുതിവു നിറുത്തി. നാലുമണിക്കൂറു കാപ്പികുടിക്കുന്ന സമയമായപ്പോഴേക്കു എല്ലാവരുടെയും മുമ്പം വാടിക്കുറിഞ്ഞു. പ്രായം കുറഞ്ഞ കുട്ടികൾ കൂട്ടം നിലവിളികൂട്ടി, അരെല്ലാം എന്തെല്ലാം ബഹുമുണ്ടാക്കിയാലും, ഒരിക്കൽ ചെല്ല തീരുമാനം ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നതു ഡിസിപ്ലിനു ചേർന്നതല്ലെന്നു

ഉള്ള തത്വത്തെ മുൻനിർത്തി ദേവകിയമ്മ കാപ്പിയെടുത്തു. അത് സൂക്ഷ്മമായി മുറിയിൽപ്പോയി കട്ടിലിൽക്കയറി കമിഴ്ന്നുകിടന്നു. മേനോൻ, അലക്കിയ മുണ്ടും ഷർട്ടും നേർത്തും ധരിച്ചു വെളിയിൽ എവിടെയോ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഗതിമുട്ടിയപ്പോൾ കട്ടികൾ സ്വയം സംഘടിച്ച്. തന്നത്താൻ കാപ്പി തിളപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. മാലതിയെ, എല്ലാവരും കൂടി, ആ സ്വയംഭരണപ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ നേതാവായി. അവർ കാപ്പിപ്പാത്രം തേച്ചുകഴുകി, വെള്ളമൊഴിച്ചു, അടുപ്പത്തുവെച്ചു, തീകത്തിച്ചു. അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ (പാലൊഴിക്കാത്ത) കട്ടൻകാപ്പി തയ്യാറായി. അവർതന്നെ ഒരു ഓട്ടംബ്ളിൽ കൂടി കാപ്പിയെടുത്തു, ചുടാറി, അമ്മയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു; അവർ യാതൊരു പ്രതിഷേധവും പുറപ്പെടുവിക്കാതെ, അതു വാങ്ങിക്കൂടി.

മേനോൻ ഏകദേശം ഏഴുമണിയായപ്പോൾ, വൈകുന്നേരം നടപ്പുകഴിഞ്ഞു തിരിയെ വന്നു. അന്നു പിന്നെ കാപ്പിക്കായ്ക്കത്തേപ്പറ്റി ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. വിശേഷാൽ ഒന്നും അവിടെ സംഭവിച്ചില്ലെന്നുള്ള മട്ടിൽ എല്ലാവരും കൂടി സുഖമായി ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞു കിടന്നുറങ്ങി.

മേനോൻ പതിവില്ലാതെ, അന്നു രാവിലെയും ഒന്നു നടക്കാൻ പോകാനിറങ്ങി.

ദേവകിയമ്മ — “എങ്ങോട്ടാണിത്ര രാവിലെ.”

മേ — രാവിലെതോറും കൂടി നടക്കുന്നതു ശരീരാരോഗ്യത്തിനു നല്ലതാണെന്നു കമാരുവൈദ്യൻ പറഞ്ഞു.

ദേ — വൈകുന്നേരം നടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

മേ — അതുകൊണ്ട് മാത്രമായില്ല. ഏതൊരു ശരീരത്തിലെയും

മോട്ടോ അഭിപ്രായപ്പെടണമെങ്കിൽ ധാരാളം വായനയും വേണം. അതിനാണു രാവിലെയും നടക്കാമെന്നുവെച്ചത്.

ദേവകിയമ്മ (ഒരു കള്ളപ്പഞ്ചിരി ചൊഴിച്ചുകൊണ്ട്) — “അതോ ബെഡ്കാമിക്സ് പകരമാണോ ഈ നടപ്പ്?”

മേ — എന്നാൽ, പിന്നെ, ഉച്ചയ്ക്കു് ഉറങ്ങിപ്പോകാൻ അമ്മയ്ക്കു് മൈലോട്ടം, അത്താഴത്തിനു പകരം ഒരു “പോൾജമ്പ്” (വടികത്തിച്ചാട്ടം) എന്ന മട്ടിലാക്കിയാൽ മതിയല്ലോ. ലാവേമുണ്ടല്ലോ.

ദേ — പിള്ളാരുകൂടി ഇനിമുതൽ അമ്മന്റെ കൂടെ നടക്കാൻ വരുന്നു എന്നാണു പറയുന്നത്.

മേ — അവർ ചേരെ വല്ലവഴിക്കും വേണമെങ്കിൽ നടന്നുകൊള്ളട്ടെ. എന്റെ കൂടെ വന്നാൽ എന്റെ നടപ്പിനു് അതു് അസൗകര്യമായിരിക്കും. തന്നെയല്ല, എന്റെ കൂടെ അവർ നടന്നെത്തുകയുമില്ല.

ദേ — ശരി എങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ വെ. അമ്മയ്ക്കു് ദിവസങ്ങൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. മേനോൻ ദിവസേന കാലത്തും വൈകിട്ടും ടൗണിലേക്കുള്ള നടപ്പു മുടങ്ങാതെ തുടർന്നു. ദേവകിയമ്മയും കട്ടികളും കാപ്പിപ്പാത്രവും നിറുത്തിയില്ല. തന്റെ ഭാര്യയും കട്ടികളും

ത്രയും ഹാൾ ശീലിച്ച കാപ്പികട്ടി നിറുത്തിയിട്ടും അവർക്കു അതിൽ യാതൊരു അസ്വാസ്ഥ്യവുമില്ലല്ലോ എന്നു മേനോനു് ഉള്ളിൽ ചാരി താർത്ഥ്യംതോന്നാതെയുമിരുന്നില്ല.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഒരു ദിവസം, മേനോൻ വീട്ടിലില്ലാതെയിരുന്ന വേളയിൽ ടൗണിലെ “മാജസ്റ്റ്രേറ്റ്” ഹോട്ടലിൽ നിന്നൊരു ബിൽ ഹോട്ടലിലെ ഒരു ജിറനക്കാരൻ മേനോന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു. 25 രൂപയ്ക്കുള്ള ഒരു ബില്ലായിരുന്നു അതു്. പൈകുന്നേരം മേനോൻ വന്നപ്പോൾ ദേവകിയമ്മ ബിൽ എടുത്തു കാണിച്ചു. ഇതെന്തുകഥ എന്നു ചോദിച്ചു. മേനോൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ലജ്ജിച്ചു തല താഴ്ത്തി. “ആ കഴുത. ഇതെന്തിനു് ഇവിടെക്കൊണ്ടുവന്നതന്നു. എന്റെ കൈയിൽ മാത്രമേ തരാവൂ എന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകം ശത്കെട്ടിയിരുന്നതല്ലേ.”

ദേ — ഇതു നടക്കാൻ ചോയതിന്റെ ബില്ലാണോ?

മേ — രാവിലെ നടക്കാൻ പോകുമ്പോൾ ക്ഷീണംതാനും. അപ്പോൾ ഞാൻ ഹോട്ടലിൽ കേറി ഒരു കപ്പു കാപ്പികുടിക്കുക പതിവായിരുന്നു വൈകുന്നേരം ആവഴി പോകുമ്പോൾ ഒന്നു കുടയും. അമ്പോ, അവനാരുടെ ചാർജ്ജ് അക്രമംതന്നെ. ചിലപ്പോൾ വല്ല സ്റ്റേഷനിനാരുടെ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ പറയാനുമില്ല.

ദേ — അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മുക്കുവെള്ളം കുടിച്ചപ്പോഴെല്ലാം ഇതായിരുന്നു വേല, അല്ലേ?

മേ — സത്യാപായമല്ലോ, കാപ്പികുടിക്കാതെ നടപ്പില്ല.

ദേ — അങ്ങനെ പറയൂ. അതിത്ര ഒളിച്ചുവേണമായിരുന്നോ? ഈ 25 രൂപയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ചേർന്നു് ഇവിടെ കാപ്പി കുടിക്കാമായിരുന്നല്ലോ.

"PUSHPA"

Dental Powder

and

Dental Drops

PUSHPA MODEL

STORES,

KOZHICKODE.

The outline of World History (പരിഭ്രാതൃചരിത്രം) എന്നവിശ്വവിഖ്യാതമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവായിത്തീർന്ന ആ മഹാൻ (എച്ച്. ജി. വെൽസ്) 13-മത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു തുണിവൃദ്ധപാരിയുടെ സമ്പത്തുക്കാരനായിരുന്നു.

എച്ച്. ജി. വെൽസ്

[ജീവിതത്തിന്റെ താഴെ നിലവാരത്തിൽനിന്നു പ്രശസ്തിയുടെ സമുന്നതമായ നിലവാരത്തിലേക്കു ചിറകടിച്ചയർന്ന വിശ്വഗ്രന്ഥകാരൻ]

കുടുംബശ്രദ്ധയോടെ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളും നിരസയുടെ നിർമ്മുഖ്യവിലേക്കു വിടിച്ചുതാഴ്ത്തുന്ന ഭാഗ്യക്ഷേമങ്ങളും അസഹനീയമായ ദാരിദ്ര്യവീര്യവും ചിലരെ അതിദാരുണമായ അന്തഃഹതതയിലേക്കും മറ്റു ചിലരെ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ മാറ്റു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രശ്നമായ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിതകുടുംബങ്ങൾ ചിലർക്കു വിധി

എന്തായാലും ഞങ്ങളും കാപ്പികൾക്കു ഒരുദിവസംപോലും മുടക്കിയില്ല.

അമ്മയും അച്ഛനും കുട്ടികളും എല്ലാവരും ചേർന്നു വെളിച്ചം തിരിച്ചു.

മേ—അപ്പോൾ ഹോട്ടലിൽ നല്ല പാൽകാപ്പി കിട്ടിയിരുന്നു.

ദേ—അതിവിടെ ഞങ്ങളും തരാമല്ലോ. അവിടെ കൊടുക്കുന്ന രൂപാ ഇവിടെത്തന്നെ മതി.

മേ—ശരി, ഇനി അങ്ങനെയൊന്നെ. ഇപ്പോൾ കാപ്പിയിട്ടുള്ളത് ഇരിപ്പുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ കപ്പ് കാപ്പി കൊണ്ടുവരൂ.

ദേവകിയമ്മ കാപ്പി കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു.

വൈപരീത്യത്തിന്റെ കരാളാഗ്നിയാണെങ്കിൽ മറ്റു ചിലർക്ക് അവ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രചോദനം നൽകുന്ന അനുഗ്രഹിതസാഹചര്യങ്ങളാണ്. ലോകസമാധാനമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള വ്യക്തികളും, സമുദായങ്ങളും, ലോകം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാത്ത കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും, ലോകത്തിലെ വിലപിടിച്ചതായ പല കലാമൂല്യങ്ങളും ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളതു കഷ്ടതകളുടെയും വേദനകളുടെ

ഡി. ചാണ്ടി

യും തീർച്ചയായിത്തീർന്നാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം സ്വജീവിതംകൊണ്ടു തുറന്നുകാണിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം മഹാരഥന്മാർ ലോകത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരിലൊരാളാണ് ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനെന്ന നിലയിൽ വിശ്വവിഖ്യാതനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള എച്ച്. ജി. വെൽസ്.

ഏതാണ്ട് എഴുപത്തഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തുള്ള തെരുവിമികളിൽ ഏതാനും കുട്ടികൾ

കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിലെ ഒരു മുതിർന്ന ബാലൻ, കൊച്ചുകുട്ടിയായിരുന്ന ബെർട്ടിവെൽസിനെ വിനോദാത്മം എടുത്തു മേല്പോട്ടെറിഞ്ഞ് അമ്മാനമാടി. അതിനിടയിൽ പിടിവിട്ട് ചെറിയ കുട്ടി താഴെ വീണു കാലൊടിഞ്ഞു.

അനേകമാസങ്ങൾ ഒരു ഭാരം കാലിൽ പശുക്കെട്ടിക്കൊണ്ടു കട്ടിലിൽ കിടന്ന ബെർട്ടി വേദന അനുഭവിച്ചു. എന്നിട്ടും കാലിന്റെ എല്ലു ശരിയായി മുറികൂടിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ കൂടി എല്ലു ഒടിക്കേണ്ടിവന്നു. അത്യാനം ഭിന്നമായ ഒരനുഭവമായിരുന്നു അത്. ബെർട്ടി വാചിട്ടു കരഞ്ഞു.

അന്ന് ആ സംഭവം ശോകാത്മകമായ ഒരു ഭാഗ്യക്ഷേമമായി ബെർട്ടിക്കു തോന്നാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പിൽക്കാലത്ത് അതിന്റെ മഹത്തായ പ്രയോജനം അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവബലമായി. അദ്ദേഹം വിശ്വവിശ്രുതനായ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനായിത്തീർന്നു. ഇന്നും അദ്ദേഹത്തെ ബെർട്ടി എന്ന നാമധേയത്തിലല്ല അറിയുന്നത്, പിന്നെയോ ഹെർബർട്ട്

ജോർജ്ജ് വെൽസ് അഥവാ എച്ച്. ജി. വെൽസ് എന്ന പേരിലാണ്. അദ്ദേഹം എഴുപത്തഞ്ചിൽ പരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്റെ ആയുഷ്കാലത്തു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിലേക്കും ഏറ്റവും ഭാഗ്യകരമായ സംഭവമെന്നു് അദ്ദേഹം തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ടു് അദ്ദേഹം വർഷത്തോളം വെൽസ് കളിലിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയ പുസ്തകങ്ങൾ മുഴുവൻ വായിച്ചുതീർത്തു. തൽഫലമായി പുസ്തകത്തോടും സാഹിത്യത്തോടുമുള്ള പ്രതിപത്തി വികസിക്കുന്നതിനിടയായി. അന്നു് രികമായ ഒരുത്തേജനവും മൈതന്യവും ലഭിച്ചു. ഒടുത്തെ കാൽ വെൽസിന്റെ ജീവിതഗതിയുടെ വ്യതിയാനത്തിനുതകിയ ഒരു മുഖ്യസംഭവമായി പരിണമിച്ചു. പുസ്തകങ്ങളെഴുതുന്നതുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ പണം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ ഒരാളായി അദ്ദേഹം തീർന്നു. തന്റെ പേന കൊണ്ടു രണ്ടു ലക്ഷം പവനോളം നേടി. എങ്കിലും വെൽസ് തന്റെ ബാല്യകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു വലിയ തെരുക്കത്തിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും കൂടിയിരുന്നെന്നു് വെൽസിന്റെ പിതാവു പ്രതിഫലത്തിനുപേണ്ടി ക്രിക്കറ്റു കളിക്കുകയും, കളാലപ്തം തേങ്ങാപോലെ തോൽവിയുടെ വക്കിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു മൺപത്രവാചാരശാല നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അ ചെറുകുട്ടയുടെ മുകളിലുണ്ടായിരുന്ന കിടക്കമുറിയിൽ വച്ചാണ് വെൽസ് ജനിച്ചതു്. അ കെട്ടിടത്തിന്റെ അടിത്തറയിൽ വെളിച്ചം കയറുന്നതിനു യാതൊരു പഴുതു മില്ലാത്ത ഒരു ഇരുണ്ട മുറിയുണ്ടായിരുന്നു. അതായിരുന്നു അവരുടെ അടുക്കള. പലപ്പോഴും ഇരുട്ടത്തെ കശിനിയിൽ ഇരുന്ന് കൊണ്ടു് വെൽസ്, മുകളിലുള്ള ഇരുമ്പുകുളിപ്പിന്റെ ഇടയിലൂടെ, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ കാൽപാദങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്തു് എഴുതിയിട്ടുള്ള തന്റെ സ്മരണയിൽ ആ മനുഷ്യരുടെ കാൽപാദങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഓരോരുത്തരും ധരിക്കുന്ന ചെരിപ്പിൽനിന്നു് എങ്ങനെയൊണ് അവരെ വിധിക്കുവാൻ താൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഒടുവിൽ അ മൺപത്രക്കട പരാജയപ്പെട്ടു. ഗതികേടിനാൽ കാലയാപനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം തേടി വെൽസിന്റെ മാതാവു് സസ്സെക്സിലുള്ള ഒരു വീട്ടിലെ ഗൃഹവിചാരകജോലി കയ്യെടുത്തു. വിടത്തെ വാല്യക്കാരോടുകൂടെത്തന്നെ അവർ രാമസിച്ചു. എച്ച്. ജി. വെൽസ് പലപ്പോഴും തന്റെ മാതാവിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനു അവിടെ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഉല്ലാസപ്രദമായ ഉന്നതജീവിതത്തിലേക്കു് ഒന്നു എത്തിനോക്കുന്നതിനു വെൽസിനു് ആദ്യമായി അവസരം ലഭിച്ചതു് അവിടെവെച്ചാണ്.

The outline of World

History (ചരിത്രത്തിന്റെസ്തുലരൂപം)എന്ന ലോകപ്രസിദ്ധമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവായിത്തീർന്നു മഹാൻ 13-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു തുണിവാചാരിയുടെ ശമ്പളക്കാരനായിട്ടാണ് തന്റെ തൊഴിൽപരമായ ജീവിതമാരംഭിച്ചതു്. വെൽസ് അതിരാവിലെ 5 മണിക്കു് എഴുന്നേറ്റു കട അടിച്ചുവാരി വൃത്തിയാക്കുക, തീകത്തിക്കുക തുടങ്ങിയ ജോലികൾ ഇടമുറിയായതെ ചെയ്തു. അങ്ങനെ ദിവസം 14 മണിക്കൂർ ഒരടിമയായി പണിയെടുത്തു. അന്ത്യധികം ക്ഷേമകരമായ ഈ പണിയിൽ വെൽസ് വിരസനായി. വൃത്തിയില്ലാത്തവരായും ഉപദ്രവകാരിയായും തീർന്ന ഈ ജോലിക്കാരനെ ആ കടുത്ത മസ്ഥൻ കഷ്ടിച്ചു് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പറഞ്ഞയച്ചു.

പിന്നീടു് വെൽസിനു് ഒരു മരുനകടയിൽ ഒരു ജോലികിട്ടി. അവിടെനിന്നും ഒന്നാമത്തെ മാസാവസാനത്തിൽത്തന്നെ പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടു.

ഒടുവിൽ മറ്റൊരു തുണിവാചാരിയുടെ കടയിൽ ഒരു പണികിട്ടി. നിത്യവൃത്തിക്കു ഗൗരവമില്ലാത്തതിനാൽ വെൽസ് ഈ പ്രാപശ്യാം കുറെക്കൂടെ വിടിച്ചുനിന്നു. പക്ഷെ ഉടമസ്ഥന്റെ കണ്ണുനീച്ചിയാൽ അളിന കാണുക

വസ്തുങ്ങൾക്കു് ശുഭ്രതയും ഉറപ്പും നിലനിൽക്കുന്നതിനു

315 (Regd)

സ്പെഷ്യൽ സോപ്പ് ഉപയോഗിക്കുക.

അനുകരണനമ്പരുകൾ സൂക്ഷിക്കുക.

പതിയറ സോപ്പ് മാർക്ക്സ്, പതിയറ

യില്ല. നിലവാരത്തിൽ വായി വളർത്തിയിരിക്കുകയോണ്ടു വല്ല പുസ്തകവും വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ രണ്ടുവർഷം തള്ളിവിട്ടു. പിന്നീടു അവിടെ ഒട്ടും കഴിഞ്ഞു കൂടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായി. ഒരു ഞായറാഴ്ച അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു രാവിലത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുപാലും കാരുന്നിൽക്കാരെ വെറും വയറോടെ 15 മൈൽ അകലെ താമസിച്ചിരുന്ന തന്റെ അമ്മയെ കാണുന്നതിനു വെൽസ് റ്റാപ്പിംഗ്. ചിത്തഭ്രമം പിടിപെട്ടവനെപ്പോലെ അച്ഛൻ കാണപ്പെട്ടു. അമ്മയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു സങ്കടപ്പെട്ടു ചൊടിക്കുന്നു. അകടയിൽ നിമിഷമെങ്കിലും കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവരു കയാണെങ്കിൽ താൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുമെന്നു അമ്മയോടു ശപഥം ചെയ്തു.

പിന്നീടു തന്റെ പഴയ സ്കൂൾ മാസ്റ്ററുടെ പേർക്കു വെൽസ് ഏറ്റവും നങ്കുകരമായ ഒരു ദീർഘകത്ത് എഴുതി. "എന്റെ ജീവിതം ഏറ്റവും അരിഷ്ടതയായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം പൊട്ടിത്തകരുന്നു. ഇനിയും ഒരു നിമിഷംപോലും എനിക്ക് ജീവിക്കണമെന്നില്ല" എന്നിപ്രകാരമാണ് വെൽസ് കത്തിലെഴുതിയിരുന്നത്. ആ കത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ അ സ്കൂൾ മാസ്റ്റർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഉടനെതന്നെ അദ്ധ്യാപകജോലി വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം വെൽസിനു മറുപടി യച്ചു.

അത് എച്ച്. ജി. വെൽസിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടമായി ഭവിച്ചു.

പണ്ട് ആ തുണിക്കടയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ അരിഷ്ടതയായ അ അടിമജീവിതം പ്രമേയവേഷം ധരിച്ച അനുഗ്രഹമായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പിന്നീടു

പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃത്യാ വെൽസ് മടിയനായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കടയിൽ പണിയെടുത്ത കാലത്തു തന്റെ മുതലാളി ജോലി ചെയ്യാൻ പഠിച്ചു.

അദ്ധ്യാപകവൃത്തി സ്വീകരിച്ചു കുറച്ചു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഒരു വലിയ അന്ത്യോശിതം സംഭവിച്ചു. വെൽസ് ഫുട്ട്ബോൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കളി മുറുകി. ഇരുകൂട്ടരും വളരെ വാശിയോടും ആവേശത്തോടുകൂടെ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വെൽസ് പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള ഇടിക്കൊണ്ടു താഴെ വീഴുകയും ചവിട്ടുകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ആസന്ന മരണനായി. മൃത്രാശയത്തിനും വലത്തെ ശ്വാസകോശത്തിനും സാരമായ കേടുപാട്. ശരീരത്തിലെ രക്തം മുഴുവനും ഡർന്നു പോയി. ഡോക്ടറന്മാർ കൈവിട്ടു. അങ്ങനെ മരണത്തിന്റെ വക്കിൽ എത്താനും മുമ്പാകെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അതിനു ശേഷം ഏതാണ്ട് 12 വർഷത്തോളം അർദ്ധശവരായി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ പേരു വരിഷ്ടതയാലാകും മുഴുവൻ അറിയത്തക്കവണ്ണം തനിക്കുള്ള കഴിവുകളെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനു അ കാലഘട്ടം വെൽസ് ഉപയോഗിച്ചു.

അഞ്ചു വർഷം അദ്ദേഹം വേശത്തോടുകൂടെ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതി. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങളും കഥകളും പുസ്തകങ്ങളും വിരസവും അപകൃഷ്ടമായവ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ തങ്ങൾ എഴുതുന്ന വെറും മുഷിപ്പൻലേഖനങ്ങളോ കഥകളോ വിശ്വാസത്തരമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം തന്റെ പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരിക്കലും കരുതിയിരുന്നില്ല. അവയുടെ നൂതന മാസ്റ്റിലാക്കാനുള്ള

കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ആദ്യം എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ മിക്കവയും പുഴുക്കളാലുളളതായിരുന്നു.

ഒടുവിൽ എച്ച്. ജി. വെൽസിന് മറ്റൊരു അദ്ധ്യാപകജോലി കിട്ടി. അദ്ദേഹം ജനുവരിയിൽ പാപ്പിച്ച് കൊണ്ടിരുന്ന കളാസ്സിൽ കാരന്റൈൻ റോബർത്സ് എന്ന പേരോടുകൂടിയ സൗന്ദര്യവതിയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ വെൽസിനു ജനുവരിയോടുകൂടെ കാതറൈനിൽ കൂടുതൽ കൗതുകം തോന്നി. കാതറൈൻ ഭർത്താവും റോഗിണിയുമായിരുന്നു. വെൽസും അർദ്ധശവരനായും ക്ഷീണനുമായും കണ്ടല്ലോ. കാലം വാഴിലാക്കാരെ കഴിയുന്നിടത്തോളം ജീവനസരഭാഗങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതുണ്ടു് അവർ വിവാഹിതരായി. മരിക്കുന്നതിനു പകരം വെൽസ് തന്റെ ശക്തി വീണ്ടെടുത്തു. 1946-ൽ അദ്ദേഹം കലയപനികൾക്കുള്ള മറയുന്നതുവരെ ഓരോ വർഷവും ഇങ്ങനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വീതം എഴുതിത്തള്ളത്തക്കവണ്ണം അപരമായ മാനുഷികശക്തിയുടെ ഉൽപ്പാദനംകരുമായി അദ്ദേഹം രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. വിശിഷ്ടാശയങ്ങളിൽ വെൽസിന്റെ മനസ്സ് ഉദ്ദീപിതമായിരുന്നു. അർദ്ധശവരയിൽ പോലും എഴുന്നേറ്റു മനസ്സിൽ കൂടെ കടന്നു പോകുന്ന ചിന്തകൾ നോട്ടബുക്കിൽ കുറിച്ചുവെക്കു പതിവായിരുന്നു. കേവലം അലസനും ഒരു ജാളിക്കടയിലെ ജോലിക്കുപോലും കൊള്ളരുതാത്തവനായി തള്ളപ്പെട്ടവനുമായ വെൽസ് ഒരു 150 വർഷം പുസ്തകമെഴുതുന്നതിനാപശ്യമായ വസ്തുതകൾ തന്റെ നോട്ടബുക്കിൽ രേഖപ്പെടുത്തി. എവിടെവെച്ചും വെൽസിന് എഴുതാ

മിശ്രവിവാഹം-ഒരു കടുത്ത നിയമം-പൊതുനീക്കം

(മിശ്രവിവാഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അനുഭവവിവരങ്ങൾ മുമ്പ് ക്ഷണിച്ചിരുന്നല്ലോ. ഇപ്പോൾ ശ്രീമതി-
ഒറ്റപ്പാലം ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം പറയാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. പേരു പ്രസിദ്ധപ്പെടു
ത്തുമ്പോഴാണ് ശ്രീമതി അവർ വലതും മറുവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മിശ്രവിവാഹത്തെപ്പറ്റി പൊതുവേ ചില
തെല്ലാം ചുരുക്കശേഷം നമ്മുടെ നാട്ടിലെ മിശ്രവിവാഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം വിവരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത
ലേഖനത്തിന്റെ മുദ്രകം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.-പത്രാധിപർ)

ഒരുമതത്തിലെ മിശ്രവിവാഹം
ത്തെപ്പറ്റിയാണ് ചിന്തിക്കുക. അതാണിന്നത്തെ മഹാപ്രശ്നം. തീണ്ടലും രൊടിയും ഇല്ലാത്ത (മ
റെറൊന്നെക്കെ അനീതികളുടെ കിടപ്പും) മറ്റുമെന്തെങ്കിലും അല്ല. ചില വിഷയങ്ങളേ വരുന്നള്ളൂ. ഹിന്ദു മതത്തിലാകട്ടെ കൂടുതൽ വിഷയമുണ്ട്. വിവാഹം ചെയ്തവരെക്കുറിച്ചും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയുമാണ് അതു ബാധിക്കുക. കൂടാതെ ദായകരും വമ്പിച്ചൊരു ഭൂമിയുമാണ്. ലൗകിക ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന ഐശ്വര്യങ്ങളാണ് സമ്പത്തും സമ്പത്തും ഗ്രഹവും.

മകളായ നമ്പ്രാളത്തിൽ മിക്കരും (ചിലവുമുണ്ടാകട്ടെ) ചില വ്യവസ്ഥകളുണ്ട്. മുമ്പ് ഐശ്വര്യങ്ങളും സ്ത്രീകളുമായി അടുത്തു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. വീടുകളിൽ ജനിച്ചവരെ സ്നേഹിച്ചവരല്ല. വിവാഹം ചെയ്തപ്പോൾ അവർക്കു ഗണനയില്ല.

നർ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. വർക്കു ക്ഷേപിച്ചോ തീവണ്ടിയിലോ എവിടെയായിരുന്നാലും രക്ഷകളില്ല. വകൽ അന്തിയേളം അദ്ദേഹം പുസ്തകമുണ്ട്. ചൈതന്യം മാത്രം അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുകയും അവരുമായി സല്ലപിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നിരുന്നു.

മുതലിൽ ചില പരിതസ്ഥിതികളിൽ-പുരുഷ സന്താനമില്ലാത്തവർക്ക്-ഒന്നുമില്ല. മരുമക്കളായവർക്കുമാത്രം സ്ത്രീ ജനിച്ചപ്പോൾ വെൺമക്കളുണ്ടാവുന്നതലമുറതലമുറകളടക്കം പരമാവകാശിനാണ്. അവർ ഏവിടെപ്പോയാലും വിറന്ന വീട്ടിലേക്ക് അവകാശിനിയുണ്ട്. അവിടെയുള്ള മൺതരികളുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞവർ അവകാശിനിയുണ്ട്. അത്തരം ഒരു സ്ത്രീ മക്കളോ

ശ്രീമതി.....ഒറ്റപ്പാലം

യസമ്പ്രദായക്കാരനായ ഒരാളാണ്-അയാളെ നല്ലവനായാലും (സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചും അവളുടെ അവകാശത്തെക്കുറിച്ചും അയാളിലുറച്ച അവകാശമോധം സമുദായം, വഴിക്കണ്ടായതാകട്ടെ) വിവാഹം കഴിക്കുന്നവർക്കും ഭർത്താക്കളായ വിഷമമുണ്ടാകുന്നതിനും കൂടിയുടെ നാമകരണം തുടങ്ങി പ്രധാനപ്പെട്ട സകല വിഷയങ്ങളിലും അമനോഭാവമുള്ള ഹിന്ദു പരിചയവും രണ്ടാലും. സമാധാനകാലം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരാളുടെ ഹിന്ദുത്വത്തെ വഴക്കിയാലും അതത്ര സുഖമുള്ള കാര്യമാവില്ല. യൗവനമുള്ളവർക്ക് ശോഭിക്കാത്ത സകല പൊരുത്തങ്ങളും, കൂടികളുണ്ടാകും മു

മ്പ് തലപൊക്കത്താലുള്ള വിഷമമുണ്ടാകും. പിന്നീട് നേരിട്ടേണ്ടിവരും. സഹിഷ്ണുതയും സന്തോഷവും മറ്റും മറ്റും അവയെ പരസ്പരം നീക്കം ചെയ്താൽ മാത്രം.

മിശ്രവിവാഹം ഭാവിതലമുറയെ നന്നാക്കുമെന്ന് ഒരു സിദ്ധാന്തമുണ്ടാകുന്നു. അതിനെക്കാൾ എതിർക്കുന്നില്ല. ചില അസൗകര്യങ്ങൾ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവെന്നു മാത്രം. ജാതിചിന്തയെയും ഭൂമിയും മറ്റും നന്നാക്കുകയും കാലാനുരൂപമായി ലാഭിക്കുകയും ചെയ്യാൻ മിശ്രവിവാഹത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ. ഏതു മിശ്രവിവാഹവും തൽക്കാലം സമുദായക്കോടടുത്താകുന്നതല്ല. കാഴ്ചനാൾകൊണ്ട് ബന്ധമിത്രം ദീർഘകാലം ചിലവെടുക്കുകയും പരിഷ്കരിക്കാനാകുന്നതല്ലെന്നു കാണാം. ക്രമത്തിലേക്കിടം നാമുപദേശത്തിലെ വൈപരീത്യങ്ങൾ മാറ്റുവാൻ മിശ്രവിവാഹം സഹായിക്കും. എന്നാൽ കൂടുതൽ വിവേകവുമുണ്ടാവണം.

നാമുപദേശത്തിലെ ഖണ്ഡിക മറുക്കുന്നതാണ്. 99 ശതമാനം പ്രമേയത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം വെൺമക്കളുടെ വിവാഹകാലത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ പ്രാപ്തകിച്ച് വിവാഹം കഴിക്കുന്ന അനുബന്ധമാണ്. മകൾക്കു വരനെത്തേടി വലയണമെന്നോ, മകളെ നിർബന്ധിച്ച്

വിവാഹം കഴിപ്പിക്കണമെന്നോ ഇതിനർത്ഥമില്ല. എന്നാലും ഇന്നത്തെ സമുദായഘടന അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ കടമ ഇക്കാര്യത്തിലുണ്ട്.

മിക്ക പ്രേമകഥകളും പ്രായം കവിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കന്യകമാർക്കിടയിലാണ് കാണുന്നത്. അതും സുപരിക്ഷിതമായ മനോഭാവം. അവർക്ക് ആദ്യം അടുക്കാൻ കഴിയുന്ന ആളിനോടുള്ള ആകർഷണം മാത്രമായിരിക്കാം അത്. വിവാഹം ഒരു ഭാഗ്യപരീക്ഷയാണ്. അല്പകാല പരിചയംകൊണ്ടോ മറ്റോ പററിയ ഇണയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക ആർക്കും സാധ്യമല്ല. സ്ത്രീക്ക് ഒരു കാലവും പുരുഷന് അരക്കൊല്ലവും സ്വന്തം സഭാവാഗ്ദാനം മറച്ചുവെക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് അഭിജ്ഞാനം. മറച്ചുവെക്കൽ മനപ്പൂർവ്വമായവണക്കമല്ല. Love in blind (കാമത്തിനകണ്ണില്ല) പരസ്പരാകർഷണം സംഭവിച്ചവർക്ക് പരസ്പരം ദേഷ്യം കാണുവാൻ പ്രയാസമാണ്. നോമ്പും തൃപ്തിപ്പെടാത്തതെന്ന പരിണാമ സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ മനുഷ്യപ്രകൃതി നമ്മുടെ വളർച്ചയെ (ഔരോരുത്തരുടെയും) എവിടെയവിടെ എത്തിക്കുമെന്നറിയില്ലല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക്, അനുഭവജ്ഞരായ പിതാക്കൾ വിശാല മനസ്ഥിതിയോടുകൂടി തക്ക പ്രായത്തിൽ മക്കളുടെ ഹിരത്തിന് മുൻഗണന നൽകി വിവാഹം നടത്തിക്കുന്നതാണ് നമുക്ക് ഇന്നും നന്മയായിട്ടുള്ളത്.

പ്രേമവിവാഹങ്ങൾക്കും മിശ്ര വിവാഹങ്ങൾക്കും മറ്റും ഗുരുജനങ്ങൾ തടസ്സം നിൽക്കുന്നത് മിക്കവാറും അവരുടെ അനുഭവജ്ഞത കൊണ്ടാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. സ്വന്തം ചർച്ചയെ

അടുക്കളയിൽ

മീൻ സ്റ്റു

മീൻ 100, വെളിച്ചെണ്ണ 1 തുടം, വീന്ന ഗിരി 1/4 തുടം, മഞ്ഞൾ 1/2 മായക്കരണ്ടി, കുരുമുളക് പൊടിച്ചത് 1 മായക്കരണ്ടി, ഇറച്ചിമസ്സാല 1/2 മായക്കരണ്ടി, ഇഞ്ചി ലേശം, പച്ചമുളക് 6, പെരുന്തുളളി 3 ചുട്ട, ചുവന്നുള്ളി 1 പിടി, സവാള 1 വലുത്, തേങ്ങാപ്പാൽ 3/4 കപ്പ്.

മാർഗ്ഗം. മീൻ വൃത്തിയാക്കി കഴ

മറക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല, അവ കൊടുക്കുന്ന പാറങ്ങൾ ഉറച്ച ബോധത്തിലെത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം തരമുള്ളതെന്നാലും പ്രായം തികഞ്ഞ പെൺകുട്ടികളുടെയും അനന്തരവരുടെയും കയ്യിൽ വിനാശകളുടെ ഏകാധിപത്യം അത്ര അനുഭവജ്ഞമല്ല.

കൂടുതൽ കൂടുതൽ മിശ്രവിവാഹങ്ങൾ നടക്കണം. അത് സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ സഹായിക്കണം. അത് ഗുരുജനങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടിയിരിക്കണം. എന്നാൽ അതൊരു ഭീമ പ്രശ്നമാണ്. അതിന്റെ സങ്കേതങ്ങൾ പലതും അനുഭവസ്ഥർ മറച്ചുവെക്കുകയാണ്. ഭീമാനംകൊണ്ടു സാഹചര്യത്തെ ഭയപ്പെടും. എന്നാൽ പേരു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിലും നവോത്ഥാപനം തുറന്നുപറഞ്ഞാൽ സമുദായത്തിന് ഒരു വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും.

കി ഉറപ്പില്ലാത്ത മീനുകളിൽ ലേശം ഉപ്പിട്ട് 1/2 മണിക്കൂർ വെച്ച ശേഷം ഒന്നുകൂടെ കഴുകി കുരുമുളകുവാടി വിതറി വയ്ക്കുക.

ചുവന്നുള്ളി സവാള പച്ചമുളക് ഇവ കീറി അരിഞ്ഞു വെട്ടിത്തുളളി ഇഞ്ചി ഇവ അരച്ചും എടുക്കണം.

ഒരു പാത്രത്തിൽ കുറച്ചു വെളിച്ചെണ്ണ അടുപ്പിന്മേൽവെച്ച്, മഞ്ഞൾപൊടിയും അച്ചു വെളിരിക്കുന്നതും ഇടശേക്കും ഉക്കിപ്പച്ചമുളക് ഇവയും ഇട്ടിളക്കി വഴറ്റണം. വഴന്ന കുഴിയുമ്പോൾ ഇറച്ചി മസ്സാലയും ചേർത്ത് മീൻ കഷണങ്ങൾ പെറുക്കിവെച്ചു വിന്നാഗിരിയും ആവശ്യത്തിന് ഉപ്പും ചേർത്ത് വെന്ത് നല്ലപോലെ പററുമ്പോൾ തേങ്ങാപ്പാലും ഒഴിച്ച് ചൂടാകുമ്പോൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കാം.

N. B. ഇത് തേങ്ങാപ്പാൽ ചേർക്കാതെ വെച്ചാൽ പിറൈദിവസത്തേയ്ക്ക് കൂടെ ഇരുന്നാലും ചീത്തയാകയില്ല.

പറുകിയണ്ടിറോറാഫി
 പറുകിയണ്ടി i o.
 തേങ്ങാപ്പാൽ അരക്കപ്പ്.
 പഞ്ചസാര 100.
 എസ്റ്റർസ് നാരങ്ങാനീര് 2 Ts pn.

മാർഗ്ഗം
 പറുകിയണ്ടി തേങ്ങാപ്പാലിൽ അരയ്ക്കുക, പഞ്ചസാരയും അണ്ടി അരച്ചതുംകൂടെ ഒന്നിച്ചു ഉരുളിയിൽ ഇട്ട് ഇളക്കുക അടിയിൽ പററാതെ നല്ലതുപോലെ ഇളക്കണം. കുട്ടിയാകുമ്പോൾ നാരങ്ങാനീരും എസർസും ചേർക്കുക. ഉരുട്ടാവുന്ന പരുവമാകുമ്പോൾ നെയ്യ് പുരട്ടിയ പലകയിൽ കോരിയിട്ടു പരത്തി കഷണങ്ങളായി മുറിക്കുക.

ചെറുകഥ

ആ സ്മരണ

സ്മരണ! മിമിഭരിതമായ ആ സ്മരണ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തിൽ നിന്നും എന്നെന്നും മാഞ്ഞുപോകാത്ത വിധത്തിൽ അത്ര കടുത്ത മഷികൊണ്ടാണ് അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഹാ! ആ സ്മരണ വ്യസനകരമെന്നെങ്കിലും അത്ര തന്നെ ധൂരപും പ്രിയകരവുമായിട്ടാണ്. ആ സ്മരണയോട് ഹൃദയം ജ്വലിക്കുന്നു. ശരീരം വിപര്യസിക്കുന്നു. എന്നാലും ആ സ്മരണ മാഞ്ഞു പോകാൻ മനസ്സ് അനുവദിക്കുന്നില്ല. അത് കൈയെടുത്തു കൈകൾക്കിടയിലാക്കിപ്പിടിച്ചു. അതിന്റെ മൂർച്ഛയോട് ഹൃദയം രക്തമധുരമാകുന്നു. എന്നാലും അതിനെ വിട്ടു കളയാൻ മനസ്സ് അനുവദിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ട് അത് ആ പ്രേമത്തിന്റെ പാപിയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്നേഹത്തോടുകൂടി. അത് ജ്വലിക്കുന്നവെളിച്ചത്തോടുകൂടി, അവളുടെ കർത്തവ്യബോധത്തെ അവൾ എന്നെന്നേക്കുമായി എന്നിങ്ങനെ പേർപ്പെട്ട് കൊള്ളുമായ ആ മൃത്യുവർഷം ത്വരിതമായി വെട്ടിപ്പാൽ കയ്യോടെ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. ആ പ്രേമസ്വരൂപിണിയുടെ യഥാർത്ഥരൂപം മരണമാകുന്ന യവനിക കൈയെടുത്തു എന്നെന്നേക്കും ഉയർത്താത്തവിധത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ വന്നു വീണപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. അവളുടെ ഉജ്ജ്വലമായ ആ രൂപം കണ്ടത് എന്റെ കണ്ണുകൾ താനേ അടഞ്ഞുപോയി. വന്നിട്ട് തുറന്നു നോക്കിയപ്പോഴേക്കു ആ യവനിക അവളെ, ആ പ്രേമസ്വരൂപിണിയെ, എന്റെ പ്രിയതമയെ നഷ്ടമാക്കിയതായി എന്നെന്നേക്കും എന്നിങ്ങനെ ഒളിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു....

എന്നിടം പതിനാറു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ എന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു രണ്ടു കൊല്ലത്തിനുശേഷം ഗൃഹപ്രവേശവും കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ഭാര്യ ശാന്തി സാമാന്യ സുന്ദരിയായിരുന്നു. അവർക്ക് സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസവും ലഭിച്ചിരുന്നു. സൗന്ദര്യത്തോടുകൂടി എന്നെ കൂടുതലായി ആകർഷിച്ചത് അവളുടെ സൗന്ദര്യമായിരുന്നു. അവളെ ഓർക്കുമ്പോൾ ഇന്നും എനിക്ക് ഒരു നിറുപ്പമുണ്ട്. അവൾ ഒരു അതി സുന്ദരിയായിരുന്നു. അവളുടെ സൗന്ദര്യം ആയിരം ഇണകളെ മറികളിപ്പിച്ചു. മനോഹരമായിരുന്നു.

ശ്രീ:ദേവിവർമ്മ

ആയിരുന്നു. ഞാൻ അവളുടെ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോൾ അവർ ലജ്ജിച്ചു ചെറുതാണെന്ന് മനസ്സിലായി. ആ കർമ്മശക്തിയെ ഭൂമിയിലേക്കു അർപ്പിക്കുമ്പോഴുള്ള അവളുടെ അനിസ്തമിതസൗന്ദര്യം ഇന്നും എന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞുപോയിയിട്ടില്ല. അവൾ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നുശേഷം മൂന്നു വർഷത്തെക്കാൾ അധികം തന്നെ അനന്ദമയമായി കഴിഞ്ഞു കൂടി. ഇതിനിടയിൽ രണ്ടു കുട്ടികളും ഉണ്ടായി. അതിൽ ഒരു മകൻ ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു. പെൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു നാലഞ്ചു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം ആ കുട്ടി മരിച്ചുപോയി. പെൺകുട്ടി ജനിച്ചുതാഴെക്കൂടി ഞങ്ങളുടെ സുഖജീവിതവും അവസാനിച്ചു. ശിശുക്കളോടുകൂടിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ ജീ

വിതം എത്ര സുഖപ്രദമായിരുന്നു! ഭൂമി എന്നത് എന്താണെന്നുപോലും ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്തിനധികം പറയുന്നു എല്ലാം പേയ്ക്കി. ശാന്തി രോഗിണിയായി. ക്ഷയമായിരുന്നു രോഗം. ഇത് മനുഷ്യരെ കൊല്ലാത്തൊക്കെല്ലാന്നു ഒരു കേരളരോഗമാണ്. ഇതുവിട്ടിട്ടെങ്കിലും ഭർത്താവായ നിങ്ങളിൽക്കും. ഇതുതന്നെയായിരുന്നു ശാന്തിയുടെയും അവസ്ഥ. രോഗം വിട്ടിട്ടെങ്കിലും അവൾ ആദ്യം കൊല്ലപ്പെട്ടതോടൊക്കെ കിടന്നു. എന്നാൽ തികച്ചും ഒരു മാസമെങ്കിലും അവൾ സ്വന്തമായി ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അവളെ കണ്ടു ഒരു സുഖമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു വേണമെന്നായില്ല. എന്നാൽ ഒരു കാഴ്ചയിലും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നു ഉദാസീനരായോടുകൂടി അവർ മരിക്കുന്നതു കാണാം. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ അവളുടെ ദിനം സുഖപ്പെട്ടതില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു കൊല്ലത്തോൾ എനിക്കു ശാന്തിയുടെ സുഖമുണ്ടെന്നു കേൾവിയിൽ വന്നു. വലിയ വാർത്തയായിരുന്നു. പല പ്രകാരത്തിലും ചികിത്സിച്ചുനോക്കി. എല്ലാം റിപ്പോർട്ടായി. ഒടുവിൽ വിധിപോലെ വരട്ടെ എന്നു സമാധാനിച്ച് സാധാരണരീതിയിലുള്ള ദിനചര്യ മാത്രം ആരംഭിച്ചു. ക്ഷയം ഒരു വലിയ വകർച്ചയാണെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് എനിക്കും വകർത്തെന്നു കേൾക്കുന്ന ഒരു വെളിച്ചം ഞാൻ അവളുടെ അരികിലേക്കു വന്നു. അത് അവിടെയായിരുന്നു. അവളുടെ വൈ

തന്നുമാത്രം മുഖവും മെലിഞ്ഞു ഭൂർ
ബലമായ ശരീരവും കാണുമ്പോൾ
എന്റെ മനസ്സ് അതിയായ ഭൂഃഖ
ത്തിന് അധീനമാവും. വാസ്തവം
പറഞ്ഞാൽ കുറഞ്ഞൊരു വെറു
റ്റും തോന്നാതെയിരുന്നില്ല വീ
ട്ടിൽ അമ്മയും രണ്ടു ജ്യേഷ്ഠന്മാരും
അമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊ
ണ്ടു എനിക്ക് ഗൃഹസംബന്ധമായ
യാതൊരു കാര്യത്തിനും അപരി
തെ അടുക്കൽ പോകേണ്ടിയിരുന്നി
ല്ല. ഒടുവിൽ പത്തും പതിനഞ്ചും
ദിവസം കൂട്ടുമ്പോൾ മാത്രമേ ശാ
ന്തിയുടെ അടുക്കൽ പോകാറുള്ളൂ
എന്ന സ്ഥിതിയായി. എന്റെ ഈ
ഉദാസീനത ശാന്തിക്കും നല്ലവണ്ണം
അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതി
നേക്കുറിച്ച് ഒരിക്കലേകിലും അ
വർ എന്നെ ടു സംസാരിച്ചിട്ടി
ല്ല.

II

ഇങ്ങിനെ കൊല്ലം ഒരു കഴി
ഞ്ഞു. ഈ കാലത്താണ് ഇതിൽ എ
ന്റെ മനസ്സിന് പല മാറ്റങ്ങളും
സംഭവിച്ചു. എനിക്ക് വീട്ടിൽ ഒരു
നിമിഷമെങ്കിലും താമസിക്കുന്നത്
പ്രാണസങ്കടമായിത്തീർന്നു. പാ
ത്തു പോയാൽ മാത്രമേ കുറച്ചൊരു
സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വീട്ടി
ലെത്തിയാൽ എങ്ങനെയുള്ള ഒരു
ഉദാസീനതയും വ്യസനവും എ
ന്നെ വന്നു ബാധിക്കും. അതുകൊ
ണ്ടു ചകർവരയോ രണ്ടു മണിക്കൂ
ർ ഒഴിച്ച് രാത്രി പതിനൊന്നു മ
ണിയെങ്കിലും ഞാൻ പാത്തുതന്നെ
കഴിച്ചുകൂട്ടി. കൂടാതെ കുടിമുതലാ
യ ഭൂസ്വഭാവങ്ങൾ എന്നെ വിട്ടി
ട്ടു. എന്നെന്ന് എന്റെ മന
സ്സ് സദാ അഹിംസാദത്തോടുകൂടി
ഇരിക്കുവാൻ കൊതിച്ചുകൊണ്ടിര
ന്നു. ഈ സമയങ്ങളിൽ മാത്രമേ
എനിക്ക് ആ അഹിംസാദം ലഭി
ച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

ഒരുദിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് ഞാൻ ഒ
രു പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരി

ക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അതാ
വരുന്ന കാലോച്ച കേട്ടു ഞാൻ
തല ഉയർത്തിനോക്കിയപ്പോൾ ശാ
ന്തി മുഖിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടു്. ഞാ
ൻ ഒന്നു പരിഭ്രമിച്ചു. എന്തെന്നാൽ
ഞാൻ കഴിയുന്നതും അപരിതനി
ന്നു് അകന്നുനിൽക്കുവാൻ ശ്രമിക്ക
ുകയായിരുന്നു. പതിവുപോലെ ശാ
ന്തിയോടു പറഞ്ഞു.

“പത്തു, ഇരിക്ക. ഇപ്പോൾ എ
ങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു.”

ശാന്തി : — “അന്നത്തെ മാതിരി
തന്നെ ഇന്നും.”

ഞാൻ : — ഒരു വ.ത്യാസവും
ഇല്ലെ?”

ശാന്തി : — ഇനി ഒരു ഒരു വ്യ
ത്യാസമേ വരുവാനുള്ളൂ. അതിനു
പേണ്ടിയാണു് ഞാൻ എപ്പോഴാ
പ്പോൾത്തന്നെ അതൊക്കെ
പോകട്ടെ. അങ്ങു് എന്താണു് ഇ
ങ്ങനെ ഉദാസീനനായിരിക്കുന്നത്!

ഞാൻ : — ഉദാസീനനായിരി
ക്കുകയോ! നിനക്കു ഓരോന്നുണ്ടു്?

ശാന്തി! — എല്ലാം എനിക്കുറി
യാ. അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ എപ്പോ
ഴും ഉദാസീനനായിത്തന്നെയൊന്നു
കാണുന്നത്? ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ
കാണുന്നതുതന്നെ ഭൂഃഖമായിരി
ക്കുന്നു.

ഞാൻ : — “ശാന്തി, ഞാൻ എ
ന്തൊന്നാണു് ഇപ്പോഴുപോലെ നി
ന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നത്! അമ്മ
യും, ജ്യേഷ്ഠന്മാരും അമ്മയോടൊക്കെ
ഇല്ലെ?”

ശാന്തി : — “അങ്ങു് അതിന്നു്
മനഃപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ
അപസരം കിട്ടുകതന്നെ ചെയ്യ
മായിരുന്നു.”

എന്റെ ഹൃദയം ഇടിച്ചുതുട
ങ്ങി. മനഃസാക്ഷിക്കു് ഒരു വെളിച്ചം
കൊണ്ടുപോലെ തോന്നി. എ
ന്തെന്നാൽ ശാന്തി പറഞ്ഞതു് എ
ത്രയും പരാമർശമായിരുന്നു. ഞാ
ൻ പുസ്തകത്തിന്റെ ഏക്കർ മ
റിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു “അതെന്നെ
അവർ അവിടെ ഉണ്ടു കണ്ടാൽ പ

The New India Assurance Co., Ltd.

(H. O. BOMBAY. ESTD. 1919)

The Largest Composite Insurance Company in the
East with 32 years of sustained progress.

Fire Premium	Rs. 1,69,73,583
Marine Premium	„ 62,41,551
Miscellaneous Premium	„ 37,62,522
Life Premium	„ 3,24,86,958
Life business in force exceeds	„ 63,01,00,000
Asset exceed	„ 20,12,00,000
Total claims Paid over	„ 17,00,00,000

LIFE: FIRE: MARINE: ACCIDENT:
Mr. A. D. Shroff (Chairman). Mr. J. R. D. Tata (Vice Chairman).
Branches in South India.
Madras, Nellore, Vijayavada, Bangalore, Trichy
and Trivandrum.

തന്നു കറച്ചു മോശമല്ലേ?" എങ്ങനെയും പറയണമെന്നു ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞു എന്നു ഉള്ളു. ഇതു തികച്ചും വ്യാജമാണെന്ന് എനിക്കുതന്നെ അറിയാമായിരുന്നു. അമ്മയും മറ്റും ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ എത്ര പ്രാവശ്യം വേണാമെങ്കിലും ശാന്തിയുടെ അടുക്കൽ പോയിരുന്ന അവർ കാലവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശാന്തിയും ഇതുതന്നെ പറഞ്ഞു. "എനിക്കു ദീനം വീടിക്കുന്നതിനു മുമ്പേയും അമ്മയും, ജ്യേഷ്ഠത്തിനു മുമ്പേയും ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ?" എനിക്കു ഒരു മറുപടിയും പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ശാന്തി അവളുടെ ഇരിക്കുന്നതുതന്നെ എനിക്കു ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. എങ്ങിനെ എങ്കിലും അവൾ അവിടെനിന്നു എഴുന്നേറ്റുപോയാൽ മതി എന്നായിരുന്നു എന്റെ പ്രർത്ഥന. മനുഷ്യാവസ്ഥ ഉണ്ടെന്നയാണല്ലോ. എന്തൊരു ശാന്തിയുടെ ദർശനത്തിനായി ഞാൻ വീട്ടിലെ മിക്കിലും ഹൃദയത്തിലും ഒളിച്ചിരുന്നില്ലേ? ആ ശാന്തിയുടെതന്നെ സാമീപ്യം ഇന്ന് എനിക്കു ദുസ്സഹമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ശാന്തി കുറച്ചുനേരം ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. വീണിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ശാന്തി:— അങ്ങു എന്തിനു ലജ്ജിക്കുന്നു. അതിന്നു അവകാശമില്ലല്ലോ! എനിക്കു ഇതുകൊണ്ടു യാതൊരു ദോഷവും ഇല്ല. എപ്പോൾ അങ്ങയെ ആകർഷിക്കത്തക്കതായി യാതൊന്നും എന്നിൽ ഇല്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം."

ഞാൻ:— (ഒരു വികൃതസ്വരത്തിൽ) ശാന്തി, ഇന്നു നിനക്കു എത്ര പറ്റി? ഇങ്ങിനെയുള്ള ദർശനങ്ങൾ നിന്റെ മുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടവയ്ക്ക്!

ശാന്തി:— (ചിർച്ചയായി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു്) "ദർശനങ്ങളല്ല. ഞാൻ പറയുന്നതു വാസ്തവമാണ്. എനിക്കു ഇതിന്നു യാതൊരു

ആക്ഷേപവും ഇല്ല. പക്ഷെ, തീർച്ചയായും കുറച്ചൊരു വ്യസനമുണ്ട്. എല്ലാവരെയും മനസ്സു് അങ്ങയുടെൊരിരി അല്ലെന്നു വിചാരിക്കണം."

എനിക്കു ദോഷമുണ്ടാകുന്നു.

ഞാൻ:— ശാന്തി, നി ഇങ്ങിനെ സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു എഴുന്നേറ്റുപോകാം." ശാന്തിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു തുപ്പിത്തുടങ്ങി. ഒരുക്കാത്തു് ഞാൻ റോഡ് കടക്കുത്താൽ എന്നെ ഉന്മത്തനാക്കിയിരുന്ന ആ കണ്ണുകൾ അത്ര പൂർണ്ണങ്ങളായി കണ്ടിട്ടുകൂടി എനിക്കു അലിവു തോന്നിയില്ല.

ശാന്തി:— അങ്ങയ്ക്കു് ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ എനിക്കു വേറെ ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. അതു് അനുസരിക്കുമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്താൽ മാത്രമേ ഞാൻ പറയാമുള്ളൂ.

ഞാൻ:— കാര്യമെന്താണു്?

ശാന്തി:— അങ്ങ അനുസരിക്കുമോ?

ഞാൻ:— അനുസരിക്കത്തക്കതാണെങ്കിൽ അനുസരിക്കാം.

ശാന്തി:— "അങ്ങ വേറെ ഒരു വിചാരിം ചെയ്യണം."

ഞാൻ ഞെട്ടി. രണ്ടാമതും വിചാരിം ചെയ്യുകയോ? അതും ശാന്തിതന്നെ ഇതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുകയോ! ഞാൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ കുറച്ചുനേരം ഇരുന്നു. വീണിട്ട്.

ഞാൻ:— നി എന്തിനാണു് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു്?

ശാന്തി:— ഞാൻ പറയുന്നതു് അതിന്നാവശ്യമുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ. അങ്ങയ്ക്കു് വേണ്ടുന്നതായ സേവാ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു് ഇനി ഒരിക്കലും സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് മറ്റൊരു വിചാരിം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. എനിക്കു വേണ്ടി എന്തിനാണു് അങ്ങയുടെ ജീവിതവും കൂടി ഇങ്ങിനെ ദുഃഖമയമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്? ഇതുകൊണ്ടു് എനിക്കു വലിയ വ്യസനമുണ്ടു്. അങ്ങയെ അപ്പോഴും ചിന്താമഗ്നനായി ഉദാസിനനായോടുകൂടിയേ കാണാറുള്ള രാത്രി പതിനൊന്നുമണിക്കുശേഷമേ വീട്ടിൽ വരാറുള്ളൂ എന്നും ഞാൻ അറിയാറുണ്ടു്. വീട്ടിലിരുന്നാൽ അങ്ങയുടെ മനസ്സിന്നു സ്വസ്ഥതയില്ലെന്നുള്ളതും വാസ്തവമാണു്. ഇതിന്റെയെല്ലാം കാരണമുന്താൻ

പിത്താണങ്ങൾ

കോപ്പ, പ്ലേറ്റ, കപ്പസാസർ, ടീസെറ, ഫ്ലൈസെറ മുതലായ പിത്താണങ്ങൾ. മേത്തരമായ നിർമ്മാണം, ആദായവില.

**NEW INDIA CERAMICS Ltd.,
FEROKE (Malabar)**

അറിയാതെ കയറിയല്ല. എന്റെ രാവു പകലുള്ള പ്രാർത്ഥന കഴിയുന്നതും വേഗം എന്റെ ഇഹലോകവാസം അവസാനിപ്പിച്ച് അങ്ങയെ പുനർവിവാഹത്തിന് സ്വതന്ത്രനാക്കണമെന്നു മാത്രമാണ്. പക്ഷെ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന അത്രവേഗം സ്വീകരിക്കുന്ന മട്ടൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അങ്ങയോടു് മറ്റൊരു വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്." ശാന്തിയുടെ സംസാരം ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അധികൃതർക്ക് അറിയാതെ പോകാതെ പല പ്രാവശ്യവും എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പോകുകയായിരുന്നു. ശാന്തിക്കു ദീനം സുഖപ്പെടുകയില്ലെങ്കിൽ അവർ വേഗം മരിക്കുകയെന്നാണ് നല്ലതു്. എന്നാൽ ഞാൻ പുനർവിവാഹം ചെയ്യുവാൻ സ്വതന്ത്രനാകും. കഷ്ടം! ഈ വിവാഹം എങ്ങിനെയാണ് എന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടിയെന്നതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. മുന്പൊരിക്കൽ ശാന്തിക്ക് സാരമില്ലാത്ത ഒരു തലവേദനയോ മറ്റോ ആയാൽ എനിക്ക് അതിയായ വ്യസനം തോന്നിയിരുന്നു. ആ ശാന്തിയുടെതന്നെ ഭരണമാണ് ഞാൻ ഇന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതിന്റെയൊക്കെ പ്രായശ്ചിത്തമായിട്ടായിരിക്കും ഞാൻ ഇന്നുവേദിക്കുന്ന ഘോരദുഃഖം.

ഞാൻ:— "ഇല്ല. ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുകയില്ല. നിജീവിച്ചിരിക്കെ ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുകയോ? ഇതു സംഭവ്യമാണോ?"

ശാ:— അതുകൊണ്ടെന്താണ് തരക്കേട്? ഞാൻ അതിന്നു അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയൊന്നും ഇതിൽ തടസ്സം!

ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും എന്റെ നാവു സത്യം പറഞ്ഞു.

ഞാൻ:— അഥവാ ഞാനിതി

ന്നു സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് അമ്മയും ജ്യേഷ്ഠനും ഇതിന് അനുവദിക്കുമോ?

ശാ:— തീർച്ചയായും ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ അവർ കൈകൊള്ളാതിരിക്കുകയില്ല.

ഞാൻ:— ദയവുചെയ്തു നിങ്ങളുടെയും അമ്മയുടെയും പാപമൊഴിവാക്കുക. അമ്മ എന്നെ തിന്നുകയും. ഞാൻ വിവാഹവും ചെയ്തില്ല. ഒന്നും ചെയ്തില്ല.

ശാ:— ഞാൻ കേൾക്കുമായി അങ്ങനെയൊന്നും പറയരുത്?

ഞാൻ:— എനിക്ക് ഒരു ഭൂമിയും ഇല്ല. നിന്റെ ഭീനവും കഷ്ടസ്ഥിതിയും കണ്ടിട്ടുള്ള വ്യസനമുണ്ട്. പക്ഷെ അതിന് എന്തു ചെയ്യാനാണ്. നമ്മൾ ഇങ്ങിനെ ഭൂമിയില്ലെന്നായിരുന്നാൽ വിധി. ശാന്തി ഇതിനു മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. കുറച്ചുകൂടിത്താമസം അവർ എന്റെ സമീപത്തുനിന്നും ഏഴുനേരം വേഗമായി.

III

കൊല്ലം വിനേയും ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. ശാന്തിയുടെ സ്ഥിതി അത്ര നിലയിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. രോഗം സുഖപ്പെട്ടിട്ടും ഇല്ല. മരിച്ചിട്ടും ഇല്ല. പലപ്പോഴും എനിക്ക് അവളുടെ പേരിൽ വലിയ കരുണ തോന്നിയിരുന്നു. അവർക്ക്

ഇഹലോകത്തിൽ മരണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംതന്നെ ആശിക്കത്തക്കതായി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ലോകത്തിൽ അത്രയും ആഹ്ലാദിപ്പിക്കത്തക്കതായി ഒരു വസ്തുവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ ആണെങ്കിലും അവർ എന്റെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കുള്ള സദാ ഭാഗ്യകരയായിരുന്നു. അവർ എന്നിൽനിന്ന് വേർപെട്ടിട്ടാണ് അമൃതസിംഹിതയെന്നതെങ്കിലും എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ സുഖസന്തോഷാദികളിലായിരുന്നു അവളുടെ ചിന്ത. അവളുടെ ശാരീരികമായ സൗന്ദര്യം നശിച്ചുപോയിരുന്നു എന്നുചരികിലും അവളുടെ ആത്മീയ സൗന്ദര്യത്തിന് ഒട്ടുംതന്നെ കുറവു വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നതെന്നെയല്ല അതിനുമുമ്പിലത്തേക്കാൾ ഒരു മാറ്റം കൂടിയിരുന്നു. ആ മനോഹരപുഷ്പം വാടിപ്പോയി. എന്നാലും അതു വാടി ഉണങ്ങിയൊലും നശിക്കാത്ത സൗന്ദര്യത്തോടു കൂടിയ പനിനീർപുഷ്പമായിരുന്നു ഇതിന്നു പ്രതീകമായി അന്ന് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എന്തെല്ലാം പരിവർത്തനങ്ങൾ നടന്നു? എന്റെ ഹൃദയഭൂമി അപ്പുഷ്പത്തിന്റെ സുഗന്ധം സ്വപ്നമെങ്കിലും അസ്വപിച്ചിരുന്നില്ല. വണ്ടിന്നു സൗരഭ്യംകൊണ്ടു് എന്തു കാര്യം? അതു് ആ പുഷ്പത്തി

Distributors for:-

SADOLIN & HOLMBLAD PRINTING INKS

&

J. B. A. PRINTING INKS

Dealers in:-

PAPER, STATIONERY

AND PROCESS BLOCK MAKING GOODS.

St. MARY PRESS, & SALES DEPOT,

K. K. Road, Kottayam, S. India.

ന്റെ രസത്തെ മാത്രമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സുഗന്ധമുണ്ടെങ്കിലും വണ്ടു വാടിയ പൂപ്പുപത്തിന്റെ അരികെ പാടിനടക്കാറില്ല.

ഒരുദിവസം എന്തോ വികൃതി കാണിച്ചതിനു് ഏഴു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ മകൻ ശിരീഷനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടു. അവൻ കുരഞ്ഞുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ അരികിൽ എത്തി. ഇം സംഗതിക്ക് ശാന്തി പിറ്റേ ദിവസം എന്റെ അരികിൽ വന്ന് ഉങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:

ശാ—അങ്ങ് ഇന്നലെ ശിരീഷനെ വല്ലാതെ അടിച്ചു.

ഞാൻ—അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെന്നാണ് അവനെ അടിക്കൊള്ളുവാൻ ഇടയാക്കിയത്.

ശാന്തിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

ശാന്തി—അവനെ അടിക്കരുത്.

ഞാൻ—എന്തുകൊണ്ട്?

ശാന്തി—“എനിക്ക് വല്ലാതെ വ്യസനം തോന്നുന്നു.” എനിക്ക് അവളുടെ സംസാരം കേട്ടു ചിരിവന്നു. എല്ലാ കുട്ടികളും കുറേക്കാലം പലകൊള്ളാറുണ്ട്. ഇതിനു് ഇത്രവലിയ വ്യസനം തോന്നേണ്ടുന്ന അവശ്യമെന്താണ്?

ഞാൻ—വികൃതി കാണിച്ചാൽ അടിയും കൊള്ളേണ്ടതായി വരും. ഇതിനൊക്കെ നീ വ്യസനിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഒരത്ഥമില്ല.

ശാന്തി—എനിക്ക് ഇത്ര വ്യസനം തോന്നുന്നതിനു് കാരണമുണ്ട്.

ഞാൻ—എന്താണ് കാരണം?

ശാ—അവൻ അമ്മയില്ലാത്ത കുട്ടിയാണ്.

ഞാൻ—അമ്മയില്ലാത്ത കുട്ടിയോ?

ശാ—അതെ. ഞാൻ അങ്ങിനെതന്നെയാണ് കരുതുന്നത്.

ഞാൻ എന്നെ മരിച്ചനിലയിലാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ് ശിരീഷൻ മാത്രം മീനനാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ടാണ് അവനെ അരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽ എനിക്ക് ഇത്ര വ്യസനം തോന്നുന്നത്. അവനെ വല്ലവരും വല്ലതും പറയുകയാ അങ്ങ് അവനെ അടിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവൻ ഓടിവന്ന് എന്റെ മാറിൽ വന്നു വിഴു. ഞാൻ അവനെ മാറ്റാതെച്ചു മുഖിച്ച് ലളിച്ചു ശാന്തനാക്കും. എന്നാൽ എന്റെ മരണശേഷം അവൻ ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും? ആരുടെ വസൂക്കൾക്കിടയിൽ അവന്റെ മുഖം ഒളിക്കും. അവനെ സ്നേഹിച്ച സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ വിന്നിട്ട് ആരുണ്ടാകും? ഇതുകൊണ്ടാണ് അവനെ ആരും ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്നു ഞാൻ പറയുന്നത്.” ശാന്തിയുടെ ദയനീയമായ ഈ അപേക്ഷ കേട്ടു ഞാൻ വിറച്ചു പോയി. അവളുടെ ആ വാക്കുകൾക്ക് എന്റെ കരിങ്കൽപോലെയുള്ള ഹൃദയത്തെക്കൂടി അലിയിക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ—എന്നാൽ കഴിയുന്നതും അവനെ അടിക്കാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം.....

ശാന്തിയുടെ അന്ത്യമുട്ടം അടുത്തു. അവൾ മെത്തയെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിച്ചിട്ട് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ ഇഹലോകയാത്രയുടെ അവസാനദിവസമായ അന്ന് ഉച്ചയ്ക്ക് എന്നെ അവളുടെ മരണശയ്യക്കരികെ വിളിപ്പിച്ചു. ഞാൻ അവളുടെ അരികെ ചെന്നു. കുറച്ചുദിവസമായി ശാന്തിക്ക് ദിനം കുറച്ചു അധികമാണെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ അന്ന് അത് അവളുടെ അന്ത്യദിവസമാണെന്നു ഞാൻ ഒരിക്കലും കരുതിയിരുന്നില്ല.

ഞാൻ അവളുടെ അരികെ ഇരുന്നു.

ഞാൻ—ഇന്ന് ഏങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?

ശാന്തി—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഇപ്പോൾ വളരെ സുഖമുണ്ട്.

ഞാൻ—എന്തിനാണ് വളരെ സുഖമുള്ളത്?

ശാ—എന്റെ മനസ്സിനു് മുഖമുണ്ടു് തോന്നാത്ത സന്തോഷം ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ട്.

ഞാൻ—ഇത് നീ വെറുതെ പറയുകയാണ്.

ശാ—അല്ല ഞാൻ വാസ്തവമാണു പറയുന്നത്.

ഞാൻ വിചാരമെന്നായി ശാന്തിയുടെ മുഖത്തുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ശേഷം ഇന്ന് അവളുടെ കണ്ണുകളിലും ആ മുഖത്തും ആരു കൊല്ലും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അന്യസന്ദർഭം ഉള്ളതായി തോന്നി. മുമ്പ് അവളാടു് തോന്നിയിരുന്ന പ്രേമം എന്തുകൊണ്ടോ വീണ്ടും ഹൃദയത്തിൽ ദീപ്തമായി. ആ സംവൽസരങ്ങൾക്കു ശേഷം അന്ന് അതിരറ്റ പ്രേമത്തോടുകൂടി ഞാൻ അവളുടെ ശിരസ്സിൽ തടവിടുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “നീന്റെ ശരീരസ്ഥിതി ഉങ്ങിനെതന്നെയാണെങ്കിൽ രണ്ടുനാലു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ നീന്റെ ദിനം നല്ലവണ്ണം സുഖമാകും” എന്റെ പ്രേമപ്രകടനം കണ്ട ലജ്ജാനിർഭരമായ അവൾ മന്ദസ്മിതത്തോടുകൂടി അവളുടെ ദൃഷ്ടി മറ്റൊരു ദിക്കിലേക്ക് തിരിച്ചു. ഞാൻ സുഖ്യാനായി. ആ സമയങ്ങളായത്രേ അത്രേ! ആ മന്ദഹാസം! ഞാൻ ആത്മഗതമായി പറഞ്ഞു. “ശാന്തിയുടെ സൗന്ദര്യത്തിനു് ഒരു കുറവും വന്നിട്ടില്ല. ഈ ദിവസവും എനിക്ക് കാഴ്ചകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെ? ഞാൻ ഇത്ര ദിവസവും ഇങ്ങിനെ ഉദാസീനനാ (ശേഷം 4-ാം പേജിൽ)

(2-ാംകവർപേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

“എന്നാൽ പിന്നെ എന്തു കൊണ്ടാണ് ഈ താരങ്ങൾ വളരെയധികം ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിക്കുന്നത്? അത് തികച്ചും ആത്മഹത്യാപരമായ ഒന്നാണെന്ന് അങ്ങ് കരുതുന്നില്ലേ?” ലേഖകൻ ചോദിച്ചു.

“തീർച്ചയായും” എത്രയും കൂടുതൽ ചിത്രങ്ങളിൽ താരങ്ങൾ അഭിനയിക്കുന്നുവോ അത്രയും അവ

അഭിപ്രായം കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു ചിത്രങ്ങളിൽ മാത്രമേ അഭിനയിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്ന്. ആദാസകാലം ഒരു ചിത്രത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാമെങ്കിൽ ആ താരത്തിന്റെ അഭിനയം നന്നായിരിക്കും. വളരെയധികം ചിത്രങ്ങളിലായാൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല”

തുടന്ന് അദ്ദേഹം സിനിമലോകത്തുള്ള അന്യ

ആവാരായുൾപ്പെടെ നിരവധി ചിത്രങ്ങളെ വിജയകരമാക്കിയ നർഗീസ്

രുടെ ആയുസ്സ് കുറയുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. കൂടുതൽ ആയുസ്സും ക്ഷേമവും ലഭിക്കുന്നതിനു താരങ്ങൾ കുറച്ച ചിത്രങ്ങളിൽ മാത്രമേ അഭിനയിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. ദേശസമയത്തു് രണ്ടു ചിത്രങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഒരു രാത്രി അഭിനയിക്കരുതെന്നു ചില നിർമ്മാതാക്കൾ പറയുന്നതു കേൾക്കാറുണ്ട്. എന്റെ

യാമനോഭാവത്തോളം പഠിപ്പാൻ പറ്റാത്തു. സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലും ജാതി തമ്മിലും വകയും കലഹവുമുണ്ട്. അതു സിനിമയുടെ പുരോഗതിക്കു വിഘ്നമാണ്. “എന്റെ ആഗ്രഹം എന്താണെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? പ്രകൃതി രമണീയതയുടെ കളിത്തൊട്ടിലായ കോട്ടായിയിൽ ഒരു ഫിലിം കോളനിയുണ്ടാക്കുക.”

അരുൺ ചെയ്യിക്കുക

മലയാളത്തിലെ ഒന്നാംതരം ഗാർഹികമാസിക.

- ★ ഏതൊരു ഗൃഹത്തിനും അലങ്കാരം.
- ★ രസസംപൂർണ്ണമായ ചെറുകഥകൾ
- ★ ജീവിതത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ
- ★ ആകർഷകങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ.

ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഈ മാസിക വാങ്ങി വായിക്കുന്നവർ ഇതിന്റെ സ്ഥിരം വരികാരനായി ചേരുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

രാജാജിയുടെ സന്ദേശം.

ഇപ്പോൾ മദ്രാസിലെ ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ പദം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന രാജാജി അരുണയ്ക്ക് അയച്ചുതന്ന സന്ദേശം നോക്കുക.

കേരള 'പെൺമണികളുടെ' യാത്രം ഒന്നും ഉപദേശം ശൊല്ലുപേണ്ടിയതില്ലെല്ല. അവർകൾ ദേവിയിൻ കടാക്ഷത്തെ മുററിലും സമ്പാദിത്തിരിക്കിരാർകൾ, ഒരു കുറവും ഇല്ലാമത് അവർ സന്തോഷമാകു ഇരുകൂവേണ്ടും എൻപതു എൻവേണ്ടുതൽ. അരുണാപത്തിരിക്കെക്കു എൻ മനവുവ്വമാന ആശികൾ.

സി. രാജഗോപാലാചാരി (ഒപ്പ്)

കേരളത്തിലൊട്ടാകെ പ്രചാരം നേടിയ ഈ മാസികയുടെ വരിസംഖ്യ

ഒറ്റപ്രതിക്ക് 4 ണ
ഒരു വർഷത്തെ വരിസംഖ്യ 3 ക.

മാനേജർ,
അരുൺ, കോട്ടയം.

